

BIBLIA

PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL C
TRIMESTRUL 4 #40_1 octombrie

Eliberat din închișoare

DUMINICĂ

1 Povestirile noastre ne-au învățat despre cum încearcă Satana să împiedice oamenii să cunoască minunatul plan al lui Dumnezeu de a ne salva. El nu vrea ca oamenii să învețe despre dragostea lui Dumnezeu pentru noi.

După ce Isus S-a înălțat la cer, Satana tot căuta modalități de a-i convinge pe oameni. El știa că atunci când oamenii cred în Isus și atunci când Îl lasă pe Isus să-i ajute să țină Cele Zece Porunci, ei sunt în siguranță și fericiți, indiferent de cât de mult încearcă el să-i rănească.

Când Ștefan a murit, oare oamenii au încetat să mai creadă în Isus? Nu! Dar atunci când atât de mulți oameni au trebuit să meargă să locuiască în alte locuri, s-au oprit ei din a mai vorbi despre Isus? Nu! **Faptele apostolilor 8:4.**

Cine a fost ajutorul Diavolului care a devenit dintr-odată ajutorul credincios al lui Isus? A fost Saul. Cine a învățat că Dumnezeu iubește neamurile (păgânii) la fel de mult cum îi iubește pe evrei? Era Petru. Iar acum, tot mai mulți oameni aflau vestea bună despre Isus și despre dragostea lui Dumnezeu. Satana nu putea opri răspândirea veștii bune. Mulți oameni aflau despre Diavol că este crud și că oprește oamenii să învețe despre Isus și să creadă în El.

TEXT DE MEMORAT:

„Cereți, și vi se va da; căutați, și veți găsi; bateți, și vi se va deschide.”

Matei 7:7

GÂNDEȘTE-TE: Cum încearcă Satana acum să oprească oamenii din a afla despre dragostea lui Isus? Cum află mulți oameni despre Isus oricum?

LUNI

2 După ce Isus S-a întors la cer, încă era greu pentru Petru și pentru ceilalți ucenici să creadă că Isus chiar iubea neamurile la fel de mult cum îi iubea pe evrei. Cum i-a arătat Dumnezeu lui Petru că El iubește pe oricine?

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

În casa lui Corneliu, Duhul Sfânt a umplut inimile neamurilor la fel cum a umplut și inimile ucenicilor. Deci, în cele din urmă, Petru a știut că Dumnezeu iubește pe fiecare. **Ioan 3:16.**

Dar când Petru s-a întors la Ierusalim, câțiva credincioși de acolo nu erau bucuroși că el a intrat în casa lui Cor-

neliu. Chiar l-au certat pentru că a făcut asta. **Faptele apostolilor 11:2,3.**

Așa că Petru le-a spus ce s-a întâmplat. Le-a spus despre ciudata viziune primită de la Dumnezeu. **Versetele 4-10.**

Apoi le-a spus despre cei trei bărbați trimiși de Corneliu ca să-l ia și să se întoarcă cu el. **Versetele 11-14.**

De asemenea, Petru le-a spus că Duhul Sfânt a venit peste cei din casa lui Corneliu la fel cum s-a coborât peste ucenici în Ziua Cincizecimii. **Versetele 15-17.**

Când Petru și-a încheiat minunata relație a celor întâmplate, ucenicii și credincioșii nu aveau ce

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

să mai spună. La fel ca Petru, ei știau acum că gândirea lor fusese greșită. I-a întristat acest lucru? **Versetul 18.**

 GÂNDEȘTE-TE: Cum crezi că se simțea Satana după cele întâmplate? Crezi că a hotărât să se străduiască și mai mult în a-i împiedica pe oameni să afle despre Isus? Face el același lucru astăzi și în lumea noastră?

MARȚI

3 Conducătorii din Ierusalim încă încercau să-i împiedice pe credincioși să afle despre Isus și l-au făcut pe credulul rege Irod să-i ajute. **Faptele apostolilor 12:1.**

Conducătorii încă sperau că, dacă vor scăpa de liderii care spuneau oamenilor despre Isus, oamenii nu vor mai crede în El. Așa că împăratul Irod l-a băgat în închisoare pe Iacov, fratele lui Ioan. Iar apoi regele a făcut un lucru îngrozitor. **Versetul 2.**

Cât de trist! Iacov a fost primul dintre ucenicii speciali și credincioși ai lui Isus care a murit pentru El. Îți poți imagina cum s-au simțit ceilalți?

Nelegiuitul împărat Irod dorea ca preoții și conducătorii să-l placă, așa că, atunci când a văzut cât de încântați au fost aceștia că l-a ucis pe Iacov, a hotărât să-l omoare și pe Petru. Dar de data aceasta dorea să facă acest lucru într-un loc unde toți puteau vedea. **Versetul 3.**

Era vremea Paștelui, când mulțimi de oameni erau în Ierusalim. Mulți știau de Petru și de extraordinarele minuni făcute de Isus prin el. Regele și preoții se temeau că oamenii vor încerca să-l salveze pe Petru.

De asemenea, dacă Petru ar fi ținut una din predicile lui impresionante? Atunci și mai mulți oameni urmau să creadă în Isus. Așa că împăratul Irod l-a băgat pe Petru la închisoare până după Paște. **Versetul 4.**

GÂNDEȘTE-TE: Ce crezi că făceau ceilalți ucenici și credincioși? Ce crezi că ai fi făcut tu dacă ai fi fost cu ei?

MIERCURI

4 În timp ce Petru era în închisoare, așteptând să moară, ce făceau credincioșii din Ierusalim? **Faptele apostolilor 12:5.**

Împăratul Irod a vrut să fie foarte sigur că nu exista nicio posibilitate ca Petru să scape. **Versetul 4.**

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

Acele gărzi știau că nu trebuiau să adoarmă nicio secundă. Puteau fi omorâți dacă Petru evada. El și cu Ioan au mai scăpat o dată, și nimeni nu știa cum se întâmplase. Deci, în noaptea înainte de a fi omorât, doi soldați chiar l-au legat pe Petru de mâinile lor. **Versetul 6.**

Cum crezi că s-a simțit Petru în acea noapte, înainte de a muri? Era el atât de îngrijorat încât să nu poată dormi? Nu! Petru dormea. Dormea așa de profund, încât nici nu s-a trezit când celula întunecoasă în care era s-a luminat dintr-odată. Apoi cineva l-a atins și i-a spus: „Scoală-te!” Petru și-a deschis ochii adormiți. Acolo, lângă el, a văzut un înger puternic și strălucitor. Ce i-a spus îngerul să facă? **Versetul 7.**

Petru s-a ridicat. A văzut că lanțurile îi căzuseră. Soldații nu se mișcau. Poate îngerul a zâmbit văzând cum se purta Petru. El asculta de înger, dar se comporta ca și cum ar fi fost într-un vis. Și-a luat haina și s-a încălțat cu sandale, iar apoi l-a urmat pe înger, trecând pe lângă gărzi. **Versetele 8, 9.**

Când au ajuns la ușa închisorii, aceasta s-a deschis încet singură, iar ei au trecut. Apoi ușa s-a închis în spatele lor fără niciun sunet. La fel și celelalte uși. Și nici măcar un soldat nu s-a mișcat. Petru trebuie să fi gândit că avea o vedenie. **Versetul 10.**

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

GÂNDEȘTE-TE: Avea Petru cu adevărat încredere în Isus? Era el gata să moară pentru El? Ce te face să gândești așa?

JOI

5 Era noapte. Îngerul și cu Petru tocmai trecuseră de ușile grele de fier ale închisorii, uși care s-au deschis încet și s-au închis singure. Soldații închisorii nu s-au mișcat când au trecut pe lângă ei. Acum, afară, în aerul rece și proaspăt al nopții, lumina strălucitoare a dispărut și îngerul nu mai era. **Faptele apostolilor 12:10.**

Petru tot mai credea că visează. S-a uitat în jur. Acum putea simți aerul răcoros al nopții, dar îngerul dispăruse. Nu erau soldați lângă el și nu mai avea nici lanțuri la mâini. Atunci a înțeles că nu era o vedenie, era real. Îngerul care fusese cu el a fost real. Dumnezeu l-a scos din închisoare, iar el era liber. Oh, cât de minunat! **Versetul 11.**

Dintr-odată, Petru a știut unde trebuie să meargă. Știa pe cine urma să găsească acolo și știa și ce făceau. Trebuia să le spună repede cele întâmplate. În liniște, s-a grăbit pe străzile întunecoase spre casa unde mulți credincioși se rugau pentru el. **Versetul 12.**

Când Petru a ajuns acolo, a bătut la ușă. Dar persoana care a venit la ușă nu i-a deschis. Petru se întreba probabil de ce. Măine vom afla.

GÂNDEȘTE-TE: Ai și tu un înger păzitor chiar lângă tine? Este acolo tot timpul?

VINERI

6 Era noapte și Petru se afla în fața unei case bătând la ușă. Știa că oamenii dinăuntru se rugau ca Dumnezeu să-l salveze pentru a nu fi omorât a doua zi. Iar Dumnezeu le-a răspuns la rugăciuni. Au auzit bătaia la ușă, iar o fată numită Roda s-a dus la ușă să asculte. Apoi a alergat să le spună tuturor.

Faptele apostolilor 12:13,14.

Roda era atât de încântată încât a uitat să-l lase pe Petru înăuntru. Iar când a spus că Petru se află la ușă, nimeni nu a crezut-o. Dar ea a insistat că era Petru.

Versetul 15.

Roda știa că nu a fost un înger cel care a bătut la ușă. Era Petru. Într-un final, au deschis ușa și, într-adevăr, acolo stătea Petru. Ce bucurie! **Versetul 16.**

Petru le-a spus repede să facă liniște, iar ei au ascultat bucurioși în timp

ce le povestea extraordinara minune pe care a făcut-o Isus. Apoi Petru s-a grăbit într-un loc sigur. **Versetul 17.** (Notă: Iacov din versetul 17 nu este același cu Iacov ucis de Irod.)

În dimineața următoare, o mulțime s-a adunat să vadă cum împăratul Irod își duce planul la îndeplinire omorându-l pe Petru. Dar când soldații au mers la închisoare pentru a-l lua, gărzile erau foarte înspăimântate. Petru dispăruse. Iar crudul împărat Irod a fost foarte furios. **Versetele 18,19.**

GÂNDEȘTE-TE: Crezi că Petru tot s-ar fi încrezut în Dumnezeu chiar dacă l-ar fi lăsat pe împăratul Irod să-l omoare? Ai vrea și tu să ai aceeași încredere ca Petru?

Studiu suplimentar: Faptele apostolilor 12:1-19; Faptele apostolilor, pp. 143–154.

COLȚUL CU POVEȘTI

Cum a salvat Johnny trenul – partea 1

Adaptată de Amy Sherrard

Johnny Thompkins avea opt ani, iar tatăl lui era conductor de tren. În acele zile, trenurile erau foarte diferite de cele de acum. Vagoanele în care oamenii călătoreau atunci nu erau nici pe departe așa de confortabile precum cele din zilele noastre. Nu era aer condiționat pentru a răcori vagoanele când vremea era prea caldă. Iar când afară era rece, foloseau sobe care ardeau lemne sau cărbune pentru a încălzi vagoanele reci.

Stația din apropierea casei lui Johnny era ultimul loc unde oprea trenul tatălui său seara, după călătoria fiecărei zile. Trenul stătea în stație toată noaptea, iar ziua următoare mergea în altă călătorie și se întorcea din nou. În fiecare seară când trenul venea, Johnny mergea la stație pentru a-și întâmpina tatăl. Apoi mergeau împreună acasă.

Johnny a învățat să-L iubească pe Isus și își dorea să dea o mână de ajutor. Se gândea mult la aceasta, iar într-o zi a întrebant:

– Mamă, crezi că un băiat atât de mic ca mine l-ar putea fi de ajutor lui Isus?

Mama s-a uitat la Johnny și a zâmbit.

– Nu trebuie să aștepti să fii mare ca să faci lucruri frumoase pentru Isus, a spus ea. Dacă-L rogi pe Isus, El te va ajuta să găsești modalități prin care să fii de

ajutor în fiecare zi. Vei fi surprins cât de multe lucruri vei descoperi că poți face. Iar când vei crește, vei fi pregătit să fii un bun misionar și, astfel, vei ajuta mulți oameni.

Ceea ce mama a spus l-a făcut foarte bucurat pe Johnny.

În acea seară, mama l-a lăsat pe Johnny să meargă la stație pentru a-l întâlni pe tatăl lui. Tata era întotdeauna bucurat să-l vadă pe Johnny. L-a luat de mână și au mers la ultimul vagon al trenului. Tata nu era chiar gata să meargă acasă. Așa că, din cauză că afară

era frig, el i-a spus lui Johnny să stea lângă soba caldă din vagon și să-l aștepte.

În timp ce Johnny aștepta, un frânar a făcut o greșală. A scos cârligul care lega ultimul vagon de restul trenului, iar acesta era vagonul în care era Johnny. Calea ferată pe care stătea trenul era pe un loc drept, dar șinele de la ultimele vagoane erau pe o ușoară pantă. Johnny a simțit o smucitură când locomotiva a împins trenul puțin mai în spate. Restul trenului s-a oprit, dar vagonul în care era Johnny s-a detașat de restul trenului și continua să meargă înapoi. Curând, a ajuns la pantă și a început să meargă singur în jos pe deal.

Acum, Johnny era singur în acel vagon mare și gol care se îndepărta de stație și de tatăl său. Iar Johnny era înspăimântat. A alergat la ușa din spate și s-a uitat

afară. Ceea ce Johnny a văzut l-a speriat și mai tare. Departe, pe șine, putea vedea o luminiță. Știa că era un tren expres foarte rapid care se îndrepta spre stația lor. Trenul expres era pe aceeași șină ca vagonul său. Ce putea să facă Johnny? (Va urma)

Additional resources: nature lessons, activities, music, Bible lessons, Scripture memory, and more.

My Bible First Copyright © 2015

Phone: 1-877-242-5317

Web: www.mybiblefirst.org • **E-mail:** sales@mybiblefirst.org

Unless otherwise noted, Scripture quotations are from the NKJV.

BIBLIA

PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL C
TRIMESTRUL 4 #41_8 octombrie

Mișionari pentru Isus

DUMINICĂ

1 Iubește Dumnezeu pe toată lumea? Da! Dar pe vremea apostolilor mulți oameni nu credeau așa. Dacă tu ai fi fost acolo și nu erai evreu, ai fi fost dintre neamuri. Iar mulți evrei care nu credeau în Isus erau siguri că neamurile nu vor intra în Împărăția lui Dumnezeu. Dar urmașii lui Isus învățau că acest lucru nu era adevărat.

În zilele apostolilor, mulți evrei trăiau în alte țări, aproape în toate cetățile. Când cei care credeau în Isus au părăsit Ierusalimul și au plecat pentru a locui în alte părți, ei au devenit misionari. Ei le-au spus altora despre Isus, astfel încât mulți, atât dintre neamuri, cât și dintre evrei, au crezut în El. Apoi, oriunde mergeau acești noi credincioși, le spuneau și altora despre Isus. Așa fac misionarii.

Una dintre cetățile în care locuiau credincioșii era marea și importanta cetate Antiohia. În curând, mulți oameni din Antiohia au crezut în Isus. **Faptele apostolilor 11:20, 21.**

Când conducătorii din Ierusalim au auzit despre mulțimea de credincioși din Antiohia, l-au trimis pe Barnaba să-i ajute. **Versetul 22.**

Barnaba era fericit să vadă cum Dumnezeu binecuvânta biserica din Antiohia. Ce s-a întâmplat când a predicat oamenilor de acolo? **Versetele 23, 24.**

Nu a durat mult timp și Barnaba și-a dat seama că biserica avea nevoie de și mai mult ajutor și s-a gândit cine ar fi persoana potrivită pentru această lucrare. În partea următoare a lecției noastre vom afla despre cine este vorba.

TEXT DE MEMORAT:

„Vă las pacea, vă dau pacea Mea...
Să nu vi se tulbure inima, nici să nu
se înpăimânte.” Ioan 14:27

GÂNDEȘTE-TE: *Ce fac misionarii? Pot copiii să fie misionari? Cum?*

LUNI

2 Barnaba era în Antiohia și avea nevoie de ajutor. Tot mai mulți oameni doreau să afle despre Isus, așa că Barnaba avea nevoie de ajutor pentru a-i învăța și pentru a predica. S-a gândit la cineva care ar fi fost ajutorul potrivit, și acesta era Saul.

Dar Saul era în altă cetate, la mulți kilometri de părtare. Va putea Barnaba să-l găsească? S-a hotărât să încerce, și chiar l-a găsit. Saul s-a întors în Antiohia cu Barnaba, iar Dumnezeu a binecuvântat învățarea și predicarea lor. Cum au început cei din Antiohia să-i numească pe cei care deveneau urmași ai lui Isus? **Faptele apostolilor 11:25,26.**

Preoții nu doreau ca oamenii să devină creștini, dar timp de un an întreg, Barnaba și Saul au lucrat împreună în Antiohia și mulți oameni au devenit creștini. Iar acei creștini, la rândul lor, i-au învățat și pe alții despre Isus.

Duhul Sfânt le-a spus liderilor bisericii din Antiohia că Barnaba și Saul trebuiau să fie lucrătorii speciali ai lui Dumnezeu. Cum au fost ei hirotoniți pentru lucrarea pe care trebuiau să o facă? **Faptele apostolilor 13:2, 3.**

Bărbații care au fost hirotoniți în felul acesta trebuiau să-L iubească cu adevărat pe Isus din toată inima. Trebuiau să fie conducători buni și exemple bune, oameni pe care toată lumea să-i respecte. Dumnezeu dorea ca ei să-i învețe pe oameni din Biblie și să-i ajute să se pregătească pentru a-L întâlni pe Isus în curând.

 GÂNDEȘTE-TE: *Cuvântul „creștin” se trage de la numele Christos (Hristos), nu-i așa? Când oamenii spun că sunt creștini, spun, de fapt, că ei cred în Isus și că-L urmează, că doresc să fie ca El. Dar sunt așa toți oamenii care spun că sunt creștini?*

MARȚI

3 După ce au fost hirotoniți, Barnaba și Saul au mers în multe locuri ca misionari. **Faptele apostolilor 13:3.**

Misionari fiind, nu le-a fost ușor. Uneori călătoreau cu barca, iar alteori trebuiau să meargă mulți kilometri pe drumuri prăfuite și singuratic. Le-a fost de multe ori foame, sete și au fost oboșiți. Dar nu s-au plâns. Au predicat în sinagogi, spunându-le oamenilor despre Isus, și mulți au crezut în El.

Într-un loc, un dregător roman, numit proconsul, a vrut să știe ce predicau Barnaba și Saul. Ei erau bucuroși să-i spună proconsulului despre Isus, dar Satana a încercat să-i oprească. El a folosit un bărbat pe nume Elima, care era profet fals și vrăjitor (Un vrăjitor face magie cu ajutorul lui Satana). Proconsulul credea în Elima. El nu știa că ce îi spunea Elima venea de la Satana. **Versetele 6,7.**

Elima i-a auzit pe Barnaba și pe Saul povestindu-i proconsulului despre Isus, așa că a încercat să-l împiedice pe proconsul să creadă ce spuneau apostolii. **Versetul 8.**

Saul s-a uitat direct la Elima, iar Duhul Sfânt i-a spus lui Saul exact ce să-i spună. Ce s-a întâmplat? **Versetele 9-12.**

GÂNDEȘTE-TE: *Satana a pierdut încă o luptă. Ești bucuros că Isus este mai puternic decât Satana?*

MIERCURI

4 Barnaba și Saul erau cu adevărat misionari. Dar misionari fiind, nu le-a fost întotdeauna ușor. Satana făcea tot ce putea ca oamenii să nu creadă în Isus. Dar tot mai mulți deveneau creștini.

Ai observat ce scrie în **Faptele apostolilor 13:9** despre numele lui Saul? Saul avea două nume, iar Pavel era cel de-al doilea nume. În restul întâmplărilor despre Saul, Biblia îl numește Pavel, și la fel vom face și noi.

Într-un Sabat, într-o altă cetate, numită Antiohia, Pavel și Barnaba au mers în sinagogă. Conducătorii sinagogii au întrebat dacă aveau ceva să le spună oamenilor. **Versetele 14, 15.**

Crezi că această oportunitate de a propovădui evanghelia i-a bucurat pe Pavel și pe Barnaba? Oh, da! Ei erau bucuroși să le spună acelor oameni despre Isus. **Versetul 16.**

Pavel a ținut o predică impresionantă. El a arătat din Vechiul Testament că Isus a fost adevăratul Mesia și că El este singurul care ne poate mântui. Ascultătorii erau convingeți că Pavel spunea adevărul. Ce s-a întâmplat după ce Pavel și-a terminat predica? **Versetele 42-44.**

Cât de mișcător! Vestea cea bună despre Isus se răspândea. Și, bineînțeles, lui Satana nu-i convenea. Nu a durat

mult până ce liderii religioși i-au făcut necazuri, iar Pavel și Barnaba au trebuit să plece. **Versetele 49, 50.**

GÂNDEȘTE-TE: *Alegeri. Alegeri. Peste tot oamenii alegeau, nu-i așa? Nu asta fac și oamenii de azi?*

© sweetpublishing.com; License—http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/

JOI

5 Din Antiohia, Pavel și Barnaba s-au dus la Iconia, iar în Sabat s-au dus la sinagogă, unde au predicat despre Isus. Dar la fel ca în Antiohia, aceia care au hotărât să nu creadă în Isus le făceau necazuri. **Faptele apostolilor 14:1, 2.**

De data aceasta, Pavel și Barnaba au continuat să predice și să-i învețe pe oameni. Iar Isus a făcut minuni prin ei. **Versetul 3.**

În timp ce oamenii priveau și ascultau, unii din ei au crezut în Isus, în timp ce alții nu. Aceia care nu au crezut s-au unit cu conducătorii și chiar au plănuit să-i omoare pe Pavel și pe Barnaba. **Versetele 4, 5.**

Prietenii lor i-au avertizat despre planurile dușmanilor, așa că au plecat de îndată în alte cetăți. Au continuat ei să predice și să învețe? Oh, da! **Versetele 6, 7.**

Una dintre cetățile în care au mers a fost Listra. În Listra nu era nicio sinagogă, iar mulți oameni de acolo erau păgâni. Dar unii i-au ascultat pe Pavel și pe Barnaba când le-au povestit despre Isus. Într-o zi, pe când Pavel le spunea despre Isus, a văzut un olog ascultându-l cu atenție. Acel om nu a mers niciodată, iar Pavel putea să vadă că el credea lucrurile minunate pe care i le spunea despre Isus. Deci ce a făcut Pavel? Ce s-a întâmplat? **Versetele 8-10.**

GÂNDEȘTE-TE: Când păgânii au văzut minunea, la ce s-au gândit? Vom afla mâine.

VINERI

6 Prin slujirea lui Pavel, Isus tocmai vindecase un olog din Listra. Și în timp ce păgânii strigau de încântare, Pavel și Barnaba s-au dus să se odihnească puțin. Dar, dintr-odată, au auzit de afară muzică și țipete.

Când Pavel și Barnaba au mers să vadă ce se întâmpla, au auzit că oamenii îi strigau cu nume de zei

păgâni. Acei oameni păgâni care au văzut minunea s-au gândit că doi dintre zeii lor s-au coborât din cer. Iar oamenii erau înnebuniți de încântare. Preoții lor au venit să aducă jertfe pentru a-i onora pe Pavel și pe Barnaba. Cât de ciudat! **Faptele apostolilor 14:11-13.**

© sweetpublishing.com; License—http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/

Pavel și Barnaba și-au sfâșiat hainele pentru a arăta ce simțeau despre cele întâmplate. Și grăbindu-se spre mulțime, Pavel a strigat: „Nu suntem zei; suntem oameni ca și voi. Noi am venit să vă spunem despre adevăratul Dumnezeu.” **Versetele 14,15.**

În cele din urmă, oamenii au oprit sărbătoarea, dar nu a fost ușor. **Versetul 18.**

Mai târziu, aceiași oameni care au vrut să li se închine au hotărât să-l omoare pe Pavel. De ce? De cine s-a folosit Diavolul pentru a schimba gândurile acelor oameni păgâni? **Versetul 19.**

Dar unii oameni din Listra L-au acceptat pe Isus și Îi erau credincioși. Acum Domnul Isus a mai făcut o minune. Cum a arătat El că era timpul ca Pavel să continue să fie un misionar puternic? **Versetul 20.**

A doua zi, Pavel și Barnaba au plecat din Listra.

GÂNDEȘTE-TE: Spune tot ce știi că s-a întâmplat cu Pavel și cu Barnaba din povestirile de săptămâna aceasta. Cum a arătat Isus că El era cu ei așa cum a promis că va face? Mai este Isus cu misionarii Lui curajoși de astăzi?

Studiu suplimentar: Faptele apostolilor 11:19-26; 13:1-14:20; *Faptele apostolilor*, pp. 155-187.

COLȚUL CU POVEȘTI

Cum a salvat Johnny trenul – partea a 2-a

Adaptată de Amy Sherrard

Johnny era de unul singur într-un vagon desprins, care rula în jos, pe o cale ferată în vale. Un tren rapid venea spre el pe aceleași șine, iar Johnny și-a dat seama că va fi o coliziune teribilă. Cu siguranță va fi omorât, se gândea el, la fel ca mulți alți oameni din trenul rapid care se îndrepta spre el. Ce ar putea face?

Dintr-o dată, Johnny s-a gândit la ce i-a spus mama lui, s-a plecat pe genunchi și s-a rugat. „Te rog, Isuse, ajută-mă! Te rog, fă ceva!”

Pe când Johnny se ridica de pe genunchi, a văzut felinarul roșu de semnalizare lângă soba din vagon. Iar felinarul de semnalizare era aprins. Repede, l-a luat și a alergat pe platforma de la capătul vagonului. Flutura felinarul în sus și-n jos, acesta fiind semnalul de alarmă. Oh, ce mult își dorea ca cineva din trenul rapid să-l vadă!

Fochistul de pe trenul rapid se uita de-a lungul șinei. Când a văzut lumina roșie mișcată sus și jos, și-a dat seama că ceva nu e în regulă.

– Pericol în față! i-a strigat fochistul mecanicului.

Mecanicul a acționat frânele și a oprit trenul cât a putut de repede. În timp ce vagonul lui Johnny se apropia, a fost deviat pe o linie laterală, lângă trenul rapid și, curând, s-a oprit în siguranță. Pericolul trecuse. Johnny tremura în timp ce se gândea la cât de repede a ascultat Isus rugăciunea sa.

Johnny privea pasagerii ieșind în grabă din trenul expres și le-a auzit vocile speriate care întrebau: „Ce s-a întâmplat?”

Când pasagerii au aflat, cu toții s-au întors să se uite la curajosul Johnny, care stătea cu felinarul roșu pe platforma vagonului. Apoi au aplaudat iar și iar. Știa că Johnny le-a salvat viețile. Dar Johnny

știa că, de fapt, Isus era Cel care l-a ajutat să facă aceasta.

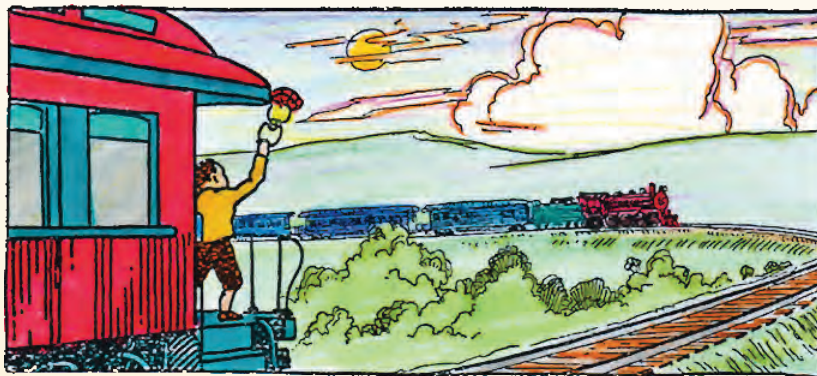
Trenul rapid l-a dus pe Johnny înapoi la stație, unde tatăl său privea și aștepta îngrijorat. Oh, cât de recunoscător era tatăl când l-a văzut pe Johnny în siguranță! Curând, un băiețel fericit împreună cu tatăl său se grăbeau spre casă se mână în mână.

În acea seară, Johnny, mama și tata l-au mulțumit lui Isus pentru că a

trimis îngerii Lui să răspundă rugăciunii lui Johnny, care avea opt ani. Au știut că Isus l-a ajutat să se gândească așa de repede cum să balanseze felinarul care a salvat atâtea vieți.

Cel mai probabil nu vom avea moduri atât de palpitate de a salva atâtea oameni precum Johnny în acea seară. Dar, dacă învățăm să fim de ajutor în fiecare zi, Îl facem pe Isus fericit. Și aceasta îi va face și pe alți oameni fericiți.

Înveți și tu cum să fii de mare ajutor?

Additional resources: nature lessons, activities, music, Bible lessons, Scripture memory, and more.

My Bible First Copyright © 2015

Phone: 1-877-242-5317

Web: www.mybiblefirst.org • **E-mail:** sales@mybiblefirst.org

Unless otherwise noted, Scripture quotations are from the NKJV.

BIBLIA

PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL C
TRIMESTRUL 4 #42_15 octombrie

Au cântat pentru Isus

DUMINICĂ

1 Pavel și Barnaba s-au întors pentru o vreme la marea biserică din Antiohia. Dar nu au uitat bisericile pe care le-au înființat și oamenii pe care i-au cunoscut în lunga lor călătorie. Într-o zi, Pavel a spus: „Barnaba, hai să ne întoarcem și să vedem ce mai fac.” Iar Barnaba a fost de acord. **Faptele apostolilor 15:35,36.**

În prima lor călătorie misionară împreună, tânărul nepot al lui Barnaba, Marcu, a venit și el. Marcu Îl iubea pe Isus și dorea să lucreze pentru El. Dar curând și-a dat seama că a fi misionar este greu, foarte greu. Erau multe ocazii când era și foarte periculos. Iar lui Marcu i-a fost frică și a început să-i fie dor de casă. Mai târziu, lui Marcu i-a părut rău că plecase acasă și a dorit iar să lucreze pentru Isus.

Când Pavel și Barnaba au început să planifice următoarea lor călătorie, Barnaba a dorit să-l ia și pe Marcu împreună cu ei. Barnaba era sigur că de data aceasta Marcu nu va mai pleca acasă ca data trecută. El dorea să-i dea lui Marcu încă o șansă să fie misionar pentru Isus. **Versetul 37.**

 GÂNDEȘTE-TE: Te bucuri că Barnaba a dorit să-i mai acorde o șansă lui Marcu? A reușit Marcu să plece în călătorie? Vom afla mâine.

LUNI

2 Atunci când Barnaba a vrut să-l ia și pe Marcu în următoarea lor călătorie misionară, Pavel nu a crezut că era o idee bună. Îi era teamă că, dacă vor avea dificultăți, Marcu avea să îi părăsească din nou. În cele din urmă, ei au hotărât ca Barnaba să-l ia

TEXT DE MEMORAT:

„Crede în Domnul Isus și
vei fi mântuit, tu și casa ta.”
Faptele apostolilor 16:31

cu el pe Marcu, iar altcineva să meargă cu Pavel. Pe cine a luat Pavel? **Faptele apostolilor 15:38-40.**

Barnaba și Marcu au mers cu corabia la Cipru. Iar Pavel și Sila au mers pe drumul lor în multe alte locuri. **Versetul 41.**

Și, dacă te întrebi, Marcu nu s-a întors acasă de data aceasta. El a fost un bun ajutor pentru Barnaba, iar în cele din urmă, și Pavel a avut încredere în el. El a fost bucuros că Marcu a devenit un ajutor atât de bun pentru Isus. **2 Timotei 4:11.**

Când Pavel și Sila au ajuns într-un loc numit Troa, Pavel a avut o viziune în care i s-a spus că trebuiau să meargă în Macedonia și să le vorbească oamenilor de acolo despre Isus. În curând se aflau pe drum, luându-l și pe doctorul Luca cu ei. **Faptele apostolilor 16:9-11.**

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

Filipi era o cetate importantă din Macedonia, iar Pavel și Sila au rămas acolo pentru câteva zile. Ce au făcut ei în Sabat? **Versetele 12, 13.**

Pavel le-a spus femeilor despre Isus. Una dintre ele vindea materiale frumoase din purpură. După ce ea și familia ei au fost botezate, ce invitație le-a făcut ea lui Pavel și lui Sila? **Versetele 14, 15.**

 GÂNDEȘTE-TE: Pavel și Sila aveau un loc confortabil unde să stea, iar oamenii erau dornici să afle despre Isus. Poți observa de ce a vrut Dumnezeu ca ucenicii să meargă în Macedonia?

MARȚI

3 Satana a vrut să-i oprească pe Pavel și pe Sila din a le predica oamenilor din Filipi și el a folosit o slujitoare pentru a-l ajuta.

Slujitoarea făcea o grămadă de bani pentru stăpânii ei, pretinzând că poate să le spună oamenilor viitorul. Mergând în urma lui Pavel și a lui Sila, ce spunea ea întruna? **Faptele apostolilor 16:16,17.**

Ceea ce slujitoarea repeta era adevărat, dar Satana o făcea să spună aceste cuvinte din nou și din nou. Oamenii care o auzeau erau nedumeriți și poate se întrebau dacă puterea pe care o avea ea era aceeași cu

© sweetpublishing.com; License—http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/

puterea lui Pavel și a lui Sila. Ce s-a întâmplat într-o zi, în timp ce-i urmărea pe Pavel și pe Sila? **Versetul 18.**

Acum oamenii puteau vedea că Duhul lui Dumnezeu din Pavel și din Sila nu era același cu duhul lui Satana din slujnică. Deci planul lui Satana nu a funcționat și el a fost furios. Dar crezi că a renunțat? Oh, nu!

Stăpânii fetei erau și ei furioși. Deodată, slujitoarea lor era eliberată de Satana, iar ei i-au învinuit pe Pavel și pe Sila că, din cauza lor, fata nu mai câștiga niciun ban pentru ei. Ce au făcut mai departe? **Versetele 19-21.**

 GÂNDEȘTE-TE: *Erau adevărate lucrurile pe care stăpânii le-au spus dregătorilor orașului? Ce crezi că au hotărât aceștia să facă cu Pavel și cu Sila?*

MIERCURI

4 Stăpânii fetei cu duh de ghicire din povestea noastră erau atât de furioși pe Pavel și pe Sila încât i-au luat și i-au dus înaintea dregătorilor cetății. În curând, o mulțime s-a adunat și oamenii au început să strige. Dregătorii nici nu au încercat să-i oprească. În schimb, ei au ordonat ca Pavel și Sila să fie bătuți cu nuiiele. **Faptele apostolilor 16:22.**

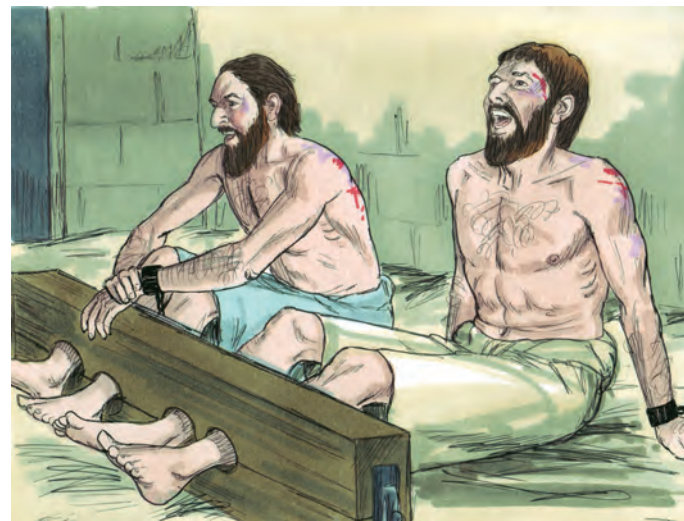
Apoi, dregătorii i-au băgat la închisoare. „Asigurați-vă că oamenii aceștia nu ne scapă”, i-au spus ei temnicerului. Așa că temnicerul i-a pus pe Pavel și pe Sila în camera întunecoasă din mijlocul închisorii, de unde era sigur că nu puteau scăpa. Le-a

băgat picioarele în găurile unor bucăți mari de lemn și le-a strâns tare, încât prizonierii nici nu se puteau ridica în picioare. **Versetele 23,24.**

Pe drumul de întoarcere, dregătorii au aflat mai multe despre Pavel și Sila și despre lucrarea cea bună pe care o făceau. Au văzut, de asemenea, fata slujitoare și cât de diferită era ea. Acum știau că nu ar fi trebuit să-i bată pe Pavel și pe Sila și să-i bage în închisoare. Așa că au hotărât să-i elibereze a doua zi.

Cum crezi că se simțeau Pavel și Sila pe podeaua cea rece și goală a închisorii întunecate? Nu-și puteau mișca picioarele. Spatele lor sângera și era inflammat de la bătaia teribilă. Oh, cum îi durea! Când alți prizonieri erau tratați așa, probabil țipau și gemeau sau blestema, dar Pavel și Sila nici nu s-au plâns. Ei știau că nu sunt singuri. Și chiar dacă îi durea teribil, erau bucuroși să sufere pentru Isus.

„Să ne rugăm”, și-au spus unul altuia. Și așa au făcut, cu voce tare. „Să cântăm”, au spus ei. Și așa au făcut. Au cântat atât de tare, încât ceilalți prizonieri puteau să-i audă. **Versetul 25.**

© sweetpublishing.com; License—http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/

 GÂNDEȘTE-TE: *Crezi că ai fi putut cânta dacă te-ar fi durut ca pe Pavel și pe Sila?*

JOI

5 Pavel și Sila erau în celula întunecoasă a închisorii, dar ei cântau și se rugau. Ceilalți prizonieri ascultau, dar în curând temnicerul dormea profund.

Dintr-odată, la miezul nopții, o lumină puternică a strălucit în închisoare. Închisoarea s-a cutremurat. Ușile închisorii s-au deschis și toate lanțurile au căzut de pe prizonieri. **Faptele apostolilor 16:25,26.**

Temnicerul a sărit repede din pat. A văzut că ușile închisorii erau deschise și s-a îngrozit. Era sigur că toți prizonierii au scăpat, inclusiv Pavel și Sila. Știa că va fi

dată vina pe el și probabil va fi omorât. Repede, a hotărât să-și ia viața mai degrabă decât să fie adus înaintea întregului oraș și apoi omorât. **Versetul 27.**

Pavel a văzut cum temnicerul își scotea sabia și și-a dat seama ce încerca să facă. „Stop!” a strigat Pavel.

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

„Nu-ți face niciun rău! Suntem toți aici! Nimeni nu a evadat!” Influența dumnezeiască a lui Pavel i-a oprit pe ceilalți din a evada. **Versetul 28.**

Temnicerul a aruncat sabia și, cu o lumină, s-a grăbit spre locul unde erau Pavel și Sila. Tremurând, a căzut în genunchi și i-a implorat să-l ierte că i-a rănit așa de rău. **Versetul 29.**

Apoi temnicerul i-a scos pe Pavel și pe Sila afară. Cu câteva minute în urmă era cât pe ce să se omoare. Dar acum, alte gânduri îi treceau prin minte. Dorea

să-L cunoască pe Dumnezeu puternic care a trimis un cutremur și care i-a împiedicat pe prizonieri să fugă. Dorea să-L cunoască pe Dumnezeu care i-a făcut pe Pavel și pe Sila capabili să cânte și să se roage deși îi dureau toate atât de mult. Ce le-a cerut el lui Pavel și lui Sila? Cum i-au răspuns ei?

GÂNDEȘTE-TE: De ce erau Pavel și Sila atât de prietenoși și de iertători cu temnicerul?

VINERI

6 Era încă noapte, iar Pavel și Sila vorbeau cu temnicerul. În loc să fie supărați din cauză că au fost băgați în închisoare, ce au făcut ei și temnicerul?

Faptele apostolilor 16:32-34.

Cât de minunat! O familie întreagă a aflat despre Isus și au fost botezați în acea noapte. Când a venit dimineața, dregătorii au trimis un mesaj prin care îi spuneau temnicerului să-i elibereze pe Pavel și pe Sila.

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

Dar când temnicerul le-a spus vestea cea bună, trebuie să fi fost surprins de reacția lui Pavel. **Versetele 35-37.**

Acei dregători nu au știut că Pavel și Sila erau cetățeni romani. Când i-au bătut și i-au aruncat în închisoare fără un proces, au încălcat legea romană, iar aceasta era foarte grav. Mulți oameni au știut ce s-a întâmplat, iar Pavel dorea ca acelor oameni să le fie spus adevărul. Trebuiau să afle că Pavel și Sila erau nevinovați.

Când dregătorii și-au dat seama ce lucru teribil au făcut, s-au înspăimântat. Știau că pot da de necazuri. Nu e de mirare că erau foarte umili când au venit și au vorbit cu Pavel și cu Sila. **Versetele 38, 39.**

După ce au vorbit cu dregătorii, Pavel și Sila nu au plecat de îndată din Filipi. S-au întors în casa lui Lidia pentru o vreme, înainte de a pleca să predice în alte locuri. După ce au plecat, mulți oameni au auzit despre întâmplarea miraculoasă de la închisoare și au aflat despre Isus. **Versetul 40.**

GÂNDEȘTE-TE: Poate Dumnezeu să scoată bine din rău? Are Isus încă nevoie de misionari curajoși ca Pavel și Sila, să vorbească despre El? Putem noi fi misionari, chiar și înainte de a crește mari. Cum?

Studiu suplimentar: Faptele apostolilor 15:36-41; 16:8-40; *Faptele apostolilor*, pp. 201,202; 211-220.

COLȚUL CU POVEȘTI

Rugăciunea lui Jane pentru tata

Adaptată de Amy Sherrard

Tatăl lui Jane nu era creștin și nu mergea la biserică. Dar era un tată bun și își iubea fetița cea mică foarte mult. Seara, când se întorcea de la muncă, întotdeauna petreceau timp împreună, înainte ca ea să meargă la culcare. Într-o seară, a venit acasă mai târziu decât de obicei.

– Unde este Jane? a întrebat-o el pe mama când a intrat în casă.

– Tocmai s-a dus la culcare, a spus mama.

– Merg până sus să-i dau un pupic de noapte bună, s-a hotărât tatăl.

A urcat scările și a mers pe vârfuri, să nu o trezească în cazul în care era deja adormită. Dar când a ajuns la ușa ei, a văzut-o pe micuța Jane îngenunchind lângă patul ei și o putea auzi vorbind cu Isus: „Dragă Isus, Te rog, ajută-l pe tata să învețe să Te iubească! Te rog, ajută-l să vrea să meargă la biserică astfel încât să învețe despre Tine.”

Tatăl a așteptat până când Jane și-a încheiat rugăciunea. Apoi a intrat în cameră și i-a dat o îmbrățișare mare și un pupic de noapte bună, așa cum făcea întotdeauna înainte de culcare. În timp ce cobora, se tot gândea la rugăciunea lui Jane. Din nou și din nou, aceasta îi trecea prin minte.

Jane îl rugase de multe ori pe tatăl ei să meargă cu ea și mama ei la biserică, dar, de fiecare dată, el spunea politicos: „Nu”. Dar acum, rugăciunea lui Jane se tot învârtea în mintea lui din nou și din nou. În cele din urmă, a hotărât ca următoarea dată când fetița îl va ruga să o însoțească la biserică, să meargă de dragul ei.

Nu a durat mult și Jane l-a întrebat din nou.

– Tata, te rog, mergi cu noi în seara asta la biserică?

Când tatăl ei a zâmbit și a spus: „Da”, Jane a fost o fetiță fericită. Știa că Isus răspundea rugăciunilor ei.

Tatăl a ascultat cu atenție în timp ce pastorul vorbea în acea seară. Cuvintele auzite l-au pus pe gânduri. Apoi s-a dus din nou și din nou cu mama și cu Jane la biserică. Și curând, gândurile lui cu privire la Dumnezeu și Isus au început să se schimbe. S-a hotărât că dorea să fie creștin. Dorea să-L iubească și să asculte de Isus.

Într-o seară, în timp ce îi dădea o îmbrățișare și un pupic de noapte bună, tata i-a spus:

– Jane, Isus al tău va fi și Isus al meu.

Oh, cât de fericite au fost ea și mama ei! Acum aveau să fie pentru totdeauna o familie fericită, care-L iubea pe Isus. Vor avea altare familiale împreună și vor merge la biserică împreună. Isus a folosit rugăciunea lui Jane pentru a-l face pe tatăl ei să devină creștin.

Isus este fericit când ne rugăm pentru alții. Știi că unii oameni nu au învățat să-L iubească pe Isus pentru că nu-L cunosc cu adevărat? Te rogi tu pentru ei?

Additional resources: nature lessons, activities, music, Bible lessons, Scripture memory, and more.

My Bible First Copyright © 2015

Phone: 1-877-242-5317

Web: www.mybiblefirst.org • **E-mail:** sales@mybiblefirst.org

Unless otherwise noted, Scripture quotations are from the NKJV.

BIBLIA

PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL C
TRIMESTRUL 4 #43_22 octombrie

Timotei, tânărul misionar

DUMINICĂ

Timotei era un băiat care a crescut în Listra. Tatăl lui era grec, mama lui era evreică, iar ei Îl iubeau pe Dumnezeu foarte mult. De pe vremea când Timotei începea să înțeleagă, mama lui, Eunice, și bunica lui, Lois, l-au învățat din Biblie. Bineînțeles, Biblia pe care o aveau ei este ceea ce noi numim Vechiul Testament. Aceasta este partea Bibliei scrisă înainte să Se nască Isus. **Faptele apostolilor 16:1; 2 Timotei 1:5.**

Timotei cunoștea aceleași întâmplări din Vechiul Testament pe care și tu le știi și se bucura să le asculte, la fel cum te bucuri și tu. El Îl iubea pe Dumnezeu și se închina în Sabat la fel ca tine. Dar Timotei nu știa încă despre Isus. Știa că Dumnezeu a promis că-L va trimite pe Mesia cândva, dar Timotei nu știa că Mesia venise deja. El nu știa că Isus era Mesia.

Erau mulți oameni păgâni în Listra și probabil aveau multe sărbători păgâne interesante. Dar încă de când era mic, Timotei a hotărât să-I fie credincios lui Dumnezeu și să asculte de Cele Zece Porunci.

Când Pavel și Barnaba au venit în Listra, Timotei, mama lui și bunica lui i-au auzit vorbind despre Isus. Studiind ce au spus profeții în Biblie, și-au dat seama că ceea ce predicau Pavel și Barnaba era adevărat. Și, împreună cu alți câțiva, au crezut în Isus.

În timp ce Pavel și Barnaba erau în Listra, ceva l-a făcut pe Timotei să înceapă să se gândească la ce avea să fie când va fi mare. Măine vom afla ce s-a întâmplat.

TEXT DE MEMORAT:

„Au primit Cuvântul cu toată râvna și cercetau Scripturile în fiecare zi, ca să vadă dacă ce li se spunea este așa.” Faptele apostolilor 17:11

GÂNDEȘTE-TE: *E posibil ca ceea ce făceau păgânii din Listra să fi fost o ispită pentru Timotei? Care sunt câteva ispite interesante pentru tine? Ce faci în privința lor?*

LUNI

Timotei îi admira foarte mult pe Pavel și pe Barnaba. Poate a și văzut minunea făcută de Pavel în Listra, când ologul a fost vindecat. **Faptele apostolilor 14:8-10.**

Fără îndoială, Timotei știa cât de încântați fuseseră oamenii păgâni în acea zi. Crezuseră că Pavel și Barnaba erau doi dintre zeii lor care au coborât la ei. Poate Timotei a privit mulțimea cu preoții lor păgâni, încercând să-i onoreze pe Pavel și pe Sila – chiar să le aducă jertfe. Poate l-a auzit pe Pavel strigând tare peste zgomotul mulțimii, spunându-le oamenilor să nu facă aceasta.

Dar oameni răi au venit din Antiohia și i-au întors pe locuitori împotriva acestor curajoși misionari. Oamenii s-au înfuriat așa de tare încât au aruncat cu pietre în Pavel până au crezut că a murit. Apoi l-au scos afară din cetate.

Versetul 19.

Aceia care-I erau credincioși lui Isus, inclusiv Timotei, au mers acolo

unde zăcea Pavel. Stând în jurul trupului lui, poate rugându-se și plângând, ce s-a întâmplat dintr-odată?

Versetul 20.

Pavel avea sânge și vânătăi peste tot, dar era în viață. El chiar credea că e o onoare specială să sufere pentru Isus. Aceasta l-a impresionat pe tânărul Timotei și l-a făcut să se gândească că vrea să devină și el misionar curajos pentru Isus.

 GÂNDEȘTE-TE: *Te-ai gândit vreodată să devii misionar curajos pentru Isus? Trebuie să pleci de acasă ca să faci aceasta?*

MARȚI

3 Când Pavel și Barnaba au hotărât să se întoarcă pentru a-i vedea pe credincioșii vizitați în prima lor călătorie, Barnaba l-a luat pe tânărul Marcu cu el în Cipru, iar Pavel l-a luat pe Sila cu el în alte locuri.

Una din cetățile unde au mers Pavel și Barnaba a fost Listra, unde au aruncat cu pietre în Pavel și unde locuia Timotei. Cât de bucuros a fost Pavel să afle despre credincioșii din Listra că-I fuseseră credincioși lui Isus!

Pavel nu a uitat de Timotei. El era sigur că Dumnezeu are o lucrare specială pentru el. De asemenea, impresia lăsată asupra minții lui Timotei când Pavel a fost aproape omorât cu pietre devenea tot mai puternică. Acum era sigur că dorește să fie misionar pentru Isus.

Pavel a cercetat cu atenție tot ce putea afla despre Timotei. Curând a aflat cât de bine l-au învățat mama și bunica lui

din Biblie. Și știa că Timotei Îl iubea cu adevărat pe Isus.

Imaginează-ți cât de încântat a fost Timotei când Pavel i-a cerut să meargă cu el. Putea fi un misionar adevărat, chiar dacă era tânăr. Și imaginează-ți cât de bucuroase trebuie să fi fost mama și bunica lui Timotei că acesta poate să fie cu Pavel!

Timotei și-a împachetat lucrurile de care avea nevoie pentru călătorie. Și-a luat rămas bun de la părinți și de la bunică și a mers cu Pavel și cu Sila.

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

 GÂNDEȘTE-TE: *Timotei ar fi putut fi îngrozit de lucrurile care i s-au întâmplat lui Pavel încât să nu mai dorească niciodată să devină misionar. De ce nu trebuia să-i fie frică? Matei 28:18-20; Iosua 1:9.*

MIERCURI

4 Pavel și Sila aveau un nou lucrător cu ei. În timp ce călătoreau, Pavel și Sila au făcut tot ce au putut pentru a-l ajuta pe Timotei să devină un misionar puternic pentru Isus. Pavel a ajuns să-l iubească pe Timotei ca pe un fiu.

Timotei nu avea talente extraordinare, dar Îl iubea pe Isus și își dorea să devină ca Isus. Când nu știa ce să facă, îi cerea sfatul lui Pavel.

A fost întotdeauna ușor să fie misionar cu Pavel? Oh, nu! Timotei a aflat în curând că, pe oriunde mergeau, oamenii încercau să le facă neazuri. Timotei și doctorul Luca au mers cu Pavel și cu Sila la Filipi, cetatea unde dregătorii i-au băgat pe Pavel și pe Sila în

închisoare. Și din nou Timotei a putut să vadă cât de puternic era Isus.

După ce au plecat din Filipi, misionarii au ajuns într-o cetate numită Tesalonic. Pavel a predicat plin de curaj în Sabat, în sinagogă, iar mulți oameni au ales să-L urmeze pe Isus.

Dar, ca de obicei, erau și unii care nici măcar nu studiau profețiile, ca să vadă dacă Pavel predica adevărul.

 GÂNDEȘTE-TE: *Cred și astăzi oamenii lucruri greșite fără să afle din Biblie care este adevărul? Care sunt câteva dintre lucrurile pe care oamenii le cred, dar care nu sunt în Biblie?*

JOI

5 În urma predicării lui Pavel și a lui Sila din Tesalonic, mulți oameni au crezut în Isus. Dar erau și mulți care nu credeau. Iar cei care nu credeau doreau să-i împiedice pe Pavel și pe Sila să predice. Au adunat o gloată de oameni care fac necazuri, care au întărit mulțimea, strigând lucruri rele despre Pavel și Sila. Când s-a adunat o mulțime, au mers la casa lui Iason, unde credeau că se află misionarii. Plănuiau să-i scoată pe Pavel și pe Sila afară în mulțime. **Faptele apostolilor 17:5.**

Când mulțimea a ajuns la casa lui Iason, nu i-au găsit pe Pavel și pe Sila acolo. Aceasta i-a înfuriat foarte tare pe conducătorii gloatei. Deci, ce au făcut? **Versele 6, 7.**

Nu știm dacă Timotei era printre cei care au fost târâți înaintea dregătorilor cetății, dar putem fi siguri că știa ce se întâmplă.

Ceea ce conducătorii gloatei au spus i-a tulburat pe dregătorii cetății, dar l-au lăsat pe Iason și pe ceilalți să se întoarcă acasă. Până la urmă, ei îi căutau pe Pavel și pe Sila. **Versele 8, 9.**

Noilor credincioși le era frică de și mai multe necazuri, așa că i-au trimis noaptea pe Pavel și pe Sila în Bereea. Și-au luat ei liber câteva zile? Nu! Au mers direct la lucru pentru Isus. Satana nu-i putea opri. **Versetul 10.**

Oamenii din Bereea nu erau ca oamenii din Tesalonic. În ce fel erau ei diferiți? **Versele 11, 12.**

 GÂNDEȘTE-TE: *Adevărații credincioși ai lui Isus trebuie să știe de ce ascultă de El. Trebuie să știe ce ne spune Biblia să facem. Poți să explici cuiva de ce îți sâmbăta? Ai memorat porunca în care ni se spune să facem așa?*

VINERI

6 Pavel și Sila erau bucuroși că bereenii studiau cu așa atenție. Dar nu a durat mult și au fost din nou în pericol. Conducătorii gloatei din Tesa-

lonic au aflat curând că Pavel și Sila erau în Bereea, deci nu foarte departe. Așa că au hotărât să meargă și ei în Bereea și să tulbure și să ațâțe noroadele împotriva lui Pavel, așa cum făcuseră în Tesalonic. **Faptele apostolilor 17:13.**

Timotei l-a urmat pe Pavel în Bereea, așa că au putut lucra împreună acolo. Dar când liderii gloatei din Tesalonic au ajuns și au ațâțat o mulțime de oameni împotriva lui Pavel, ce au făcut repede creștinii? **Versetul 14.**

Pavel a fost dezamăgit că a trebuit să-l lase pe Timotei în urmă. De fapt, Pavel a sperat chiar că se va întoarce în Tesalonic. Dar, în loc de a fi acolo, era pe drumul spre îndepărtata Atena, o cetate importantă din Grecia.

Unii din noii credincioși din Bereea au mers cu Pavel. Probabil i-a învățat mai multe despre Isus în timp ce călătoreau.

Îngerii vegheau micul grup și, când Pavel a ajuns în siguranță în Atena, noii credincioși s-au întors în Bereea. Ce mesaj au luat aceștia cu ei?

 GÂNDEȘTE-TE: *Când Timotei a fost tânăr, ca și tine, el a învățat să iubească Biblia. Înveți și tu să iubești Biblia? Ai vrea să studiezi mai mult din Biblie în fiecare zi, la fel cum a făcut Timotei când a fost de vârsta ta?*

Studiu suplimentar: Faptele apostolilor 17:1-15; Faptele apostolilor, pp. 202–210; 221–233.

COLȚUL CU POVEȘTI

Davy Scrie o Scrișoare – partea 1

Adaptată de Amy Sherrard

Acum mult timp, trăia un băiețel al cărui nume nu-l cunoaștem, așa că-l vom numi Davy. Davy avea două surori mai mici. Din cauză că tatăl lui Davy murise, mama lui era văduvă, iar ei erau foarte săraci. De fapt, erau așa de săraci, încât, deși mama lucra din greu, ea nu putea să cumpere suficientă mâncare pentru familie.

Mama nu le spusese copiilor cât de gravă era situația. De multe ori, ea plângea întrebându-se ce să facă. Își dorea ca Davy să continue să meargă la școală, dar știa că acesta va trebui să renunțe la școală și să meargă la lucru. Aveau nevoie de bani astfel încât să poată cumpăra suficientă mâncare pentru familie.

Într-o zi, ea a găsit un loc de muncă pentru el la un magazin din apropierea locului unde trăiau. Acum trebuia să-i spună la Davy.

Când s-a întors de la școală în acea după-amiază, Davy a găsit-o pe mama lui dragă plângând.

– Mama, de ce ești așa de tristă? a întreat el în timp ce și-a întins brațele în jurul ei pentru a o îmbrățișa.

– Oh, Davy, rosti mama printre suspine, așa de mult mi-am dorit ca tu să continui să mergi la școală. Dar suntem săraci, e nevoie să lucrezi pentru a ne ajuta, altfel nu vom avea ce să mâncăm!

Apoi i-a spus despre locul de muncă pe care l-a găsit pentru el.

Oh, cât de mult își dorea și Davy să continue școala! Dar, deși era foarte dezamăgit, a zâmbit în timp ce-și îmbrățișa mama.

– Mamă, nu te îngrijora, i-a spus el voios. Voi face tot ce pot pentru a fi un bun angajat.

Mama era încă tristă, dar recunoscătoare că Davy era așa de voios și de neegoist și că dorea să fie de ajutor. Și chiar a doua zi, Davy s-a dus la lucru.

La magazinul unde lucra, Davy a învățat repede ce trebuia să facă și de îndată a început să facă tot ce putea pentru ca șeful să fie mulțumit.

– Davy! l-a strigat șeful, iar Davy s-a grăbit să afle ce dorea acesta. Te rog, du această scrișoare la poștă și trimite-o! a spus șeful în timp ce-i dădea lui Davy un plic. Acest plic era adresat și timbrat, gata de a fi trimis.

– Da, domnule, a spus Davy politicos, în timp ce lua scrișoarea.

Apoi s-a grăbit spre oficiul poștal. Dirigințele de poștă îl cunoștea pe Davy și i-a zâmbit când acesta i-a înmănat scrișoarea. Davy i-a spus despre locul lui de muncă. Dirigințele de poștă l-a ascultat, apoi, în timp ce se uita la

scrișoarea pe care Davy i-a dat-o pentru a o trimite, a spus:

– Nu e minunat că, dacă scriem adresa corectă și aplicăm timbrul potrivit pe scrisori, ele pot ajunge oriunde în lume?

Davy a dat din cap. Era minunat. Dar, în timp ce se gândea la aceasta pe drumul de întoarcere la magazinul unde lucra, i-a venit o idee minunată. Tot restul zilei, în timp ce lucra din greu, s-a gândit la această idee. În cele din urmă, a hotărât să o încerce. Dorea să o încerce chiar a doua zi.

(Va urma)

Additional resources: nature lessons, activities, music, Bible lessons, Scripture memory, and more.

My Bible First Copyright © 2015

Phone: 1-877-242-5317

Web: www.mybiblefirst.org • **E-mail:** sales@mybiblefirst.org

Unless otherwise noted, Scripture quotations are from the NKJV.

BIBLIA

PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL C
TRIMESTRUL 4 #44_29 octombrie

UN foc foarte mare

DUMINICĂ

Din cauza încercărilor din Bereea, Pavel a fost trimis la Atena, o cetate importantă din Grecia. El i-a așteptat acolo pe Timotei și pe Sila, ca să ajungă din Bereea.

Oamenii din Atena erau mândri de cetatea lor și de clădirile ei frumoase. Erau mândri de templele lor mari, cu statui și picturi. Ei petreceau mult timp conversând și învățând despre multe lucruri diferite. Erau mândri de ideile învățate și credeau despre ei că sunt foarte înțelepți.

În timp ce mergea prin Atena, Pavel a putut observa destul de repede că oamenii se închinau multor zei. S-a uitat la frumoasele lor temple și a văzut multele lor statui înălțate în cinstea zeilor. Acele statui păreau a fi peste tot. Pe un altar era scris: „unui Dumnezeu necunoscut”. Când a văzut acel altar, Pavel s-a întristat. S-a gândit: „Există un Dumnezeu necunoscut aici în Atena. El este marele Dumnezeu care a făcut lumea noastră. El este singurul Dumnezeu adevărat, iar oamenii nu știu despre El. Ei trebuie să afle despre Isus.”

Faptele apostolilor 17:16.

Era o sinagogă iudaică în Atena, iar Pavel le-a spus oamenilor de acolo despre Isus. El s-a întâlnit cu oameni și în piață, și nu a trecut mult până au început să se întrebe ce e cu el. „Cine este noul învățător?” se întrebau unii pe alții. „Cine este acest Isus despre care vorbește?” Așa că l-au luat pe Pavel într-un loc unde unii oameni vorbeau lucruri importante, în timp ce ceilalți ascultau. **Versetele 19-21.**

TEXT DE MEMORAT:

„Tot ce este adevărat, tot ce este vrednic de cinste... aceea să vă însuflăască.” Filipeni 4:8

GÂNDEȘTE-TE: Pavel era un vorbitor puternic. Dar va putea el oare să-i ajute pe acești oameni care credeau că ei erau atât de înțelepți? Crezi că Pavel se ruga în inima lui în timp ce mergea cu acești bărbați care l-au invitat să le vorbească?

LUNI

Pavel era în Atena în fața unui grup de oameni care credeau că sunt foarte înțelepți. Oh, cât de mult își dorea ca ei să afle despre Isus! Își dorea ca ei să devină creștini și să nu se mai închine la idoli.

Pavel și-a adus aminte de altarul închinat „unui Dumnezeu necunoscut”. Și când a început să vorbească, oamenii erau doar ochi și urechi. Ce a spus el prima dată? **Faptele apostolilor 17:22, 23.**

Duhul Sfânt l-a ajutat pe Pavel să spună exact cuvintele potrivite. Acei oameni înțelepți și mândri și-au dat seama curând că și Pavel era înțelept. Pentru o vreme, l-au ascultat cu atenție în timp ce le spunea despre adevărul Dumnezeu. Dar când le-a spus că Isus a revenit la viață după ce fusese mort, unii oameni au început să râdă de el. Alții nu au vrut să-l mai

asculte. Ei nu credeau că vreun dumnezeu era suficient de puternic să învie o persoană moartă.

Câțiva oameni au crezut ceea ce spunea Pavel, dar erau prea mândri pentru a se schimba. Ei nu doreau să recunoască că ceea ce au crezut dintotdeauna era greșit. **Versetul 32.**

Pavel s-a întristat că majoritatea oamenilor au ales să se închine în continuare idolilor lor. Ei nu doreau să se schimbe. Era totuși recunoscător pentru cei câțiva oameni înțelepți și importanți care s-au schimbat. Timpul petrecut în Atena nu fusese în totalitate pierdut.

 GÂNDEȘTE-TE: Când Isus îi învăța pe oameni, care erau mai doritori să-L asculte, oamenii bogăți sau cei săraci? Oamenii mândri sau cei umili? Cum ți se pare că este astăzi?

MARȚI

3 Pavel a părăsit Atena și a mers într-o altă cetate importantă numită Corint. Precum Atena, și Corintul era plin de închinători la idoli. La cine a stat Pavel în Corint? **Faptele apostolilor 18:1-3.**

Fiecare copil evreu era învățat cum să lucreze și să câștige bani, iar Pavel învățase să facă corturi. El nu avea un salariu pentru că predica, așa că lucra din greu în timpul lui liber ca să câștige bani pentru a se întreține. Aquila și Priscila făceau și ei corturi. Lui Pavel cred că i-a plăcut să lucreze cu ei și au devenit prieteni buni. Ca de obicei, Pavel predica în fiecare Sabat în sinagogă, unde le spunea oamenilor despre Isus. **Versetul 4.**

Când Sila și Timotei i s-au alăturat lui Pavel în Corint, el a lucrat și mai din greu pentru a-i ajuta pe oameni să creadă în Isus. Dar unii au vrut să-l oprească, chiar au spus lucruri teribile despre Isus. **Versetele 5, 6.**

Deci Pavel a plecat din sinagogă și a început să predice în casa lui Iust, care locu-

ia aproape de sinagogă. Dar Crisp, conducătorul sinagogii, a crezut în Isus, iar aceasta i-a înfuriat pe dușmanii lui Pavel foarte tare. **Versetele 7, 8.**

Pavel se întreba dacă era timpul să părăsească Corintul și să meargă în alte locuri. Cum a știut el ce trebuie să facă mai departe? **Versetele 9-11.**

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

 GÂNDEȘTE-TE: Pe când Pavel a plecat din Corint, erau deja mulți creștini și o biserică puternică pe care Isus l-a ajutat să o înființeze acolo. Se întâmplă aceasta în tot mai multe locuri și astăzi?

MIERCURI

4 Când Pavel a plecat din Corint, Aquila și Priscila, fabricanții de corturi, au mers cu el și și-au stabilit afacerea cu corturi în Efes.

Pavel nu a stat acolo foarte mult, pentru că dorea să meargă la Ierusalim. Dar el a vorbit în Sabat în sinagogă. Oamenii erau atât de interesați încât au dorit ca el să stea mai mult. Nu a putut face aceasta, dar le-a promis că se va întoarce și i-a lăsat pe Aquila și pe Priscila acolo, pentru a ajuta. **Faptele apostolilor 18:19-21.**

În timp ce Pavel a fost plecat, Aquila și Priscila le-au vorbit oamenilor despre Isus. Ei s-au împrietenit curând cu un om pe nume Apolo, care venise în Efes din altă cetate. El îl auzise pe Ioan Botezătorul predicând și apoi primise botezul. Știa Scripturile și era un prezentator plin de putere. **Versetele 24, 25.**

Când l-au ascultat, Aquila și Priscila și-au dat seama că avea nevoie să învețe mai mult. Trebuia să știe că Isus este Mântuitorul nostru și că noi nu ne putem salva singuri. Și avea nevoie să știe despre Duhul Sfânt, care ne ajută zi de zi să ne asemănăm tot mai mult cu Isus. Ce au făcut Aquila și Priscila? **Versetul 26.**

Apolo a acceptat cu bucurie ce îl învățau Aquila și Priscila și a devenit un misionar puternic pentru Isus. Când a plecat din Efes, ce mesaj au trimis membrii bisericii pentru credincioșii din locurile pe unde urma să treacă? **Versetele 27, 28.**

 GÂNDEȘTE-TE: Poate oricine Îl iubește pe Isus să fie misionar pentru El? Poți și tu? Cum?

JOI

5 Pavel promisese că se va întoarce în Efes și și-a ținut promisiunea. Dacă Aquila și Priscila mai erau acolo, probabil i-au povestit despre Apolo.

Nu după mult timp, Pavel a întâlnit doisprezece bărbați care l-au ascultat și ei pe Ioan Botezătorul predicând. Și au fost și ei botezați de către Ioan, precum Apolo. Dar, ca și Apolo, nici ei nu știau foarte multe despre Isus și nu știau nimic despre Duhul Sfânt. Pavel a fost foarte bucuros să le spună despre Isus și despre puternicul Duh Sfânt. **Faptele apostolilor 19:2-7.**

Acum, încă doisprezece misionari erau gata să lucreze pentru Isus. Duhul Sfânt le-a dat puterea să vorbească alte limbi, aceași putere care le-a fost dată apostolilor imediat ce Isus S-a înălțat la cer.

Timp de trei luni, Pavel a continuat să predice în sinagoga din Efes. Dar, ca de obicei, Satana încerca să-i împiedice pe oameni să creadă în Isus. În cele din urmă, Pavel a plecat din sinagogă, iar timp de doi ani a învățat în locuri diferite. **Versetele 8-10.**

Dumnezeu a făcut minuni uimitoare prin Pavel în Efes. Ce se întâmplase cu oamenii bolnavi sau posedați de Satana? **Versetele 11, 12.**

Un bărbat din Efes numit Sceva avea șapte fii care doreau și ei să facă minuni. Ei au găsit un om controlat de Satana, iar în numele lui Isus au poruncit duhului rău să iasă din om.

La început, duhul rău și-a bătut joc de ei; apoi, duhul cel rău l-a făcut pe om așa de puternic, încât a

sărit pe ei și toți cei șapte feciori au fugit cât au putut de repede. **Versetele 15, 16.**

 GÂNDEȘTE-TE: Este Satana încă puternic? Dar suntem noi în siguranță dacă alegem să ne încredem și să ascultăm de Isus?

VINERI

6 Nu după mult timp oamenii au aflat ce s-a întâmplat cu cei șapte frați despre care am citit în lecția de ieri. **Faptele apostolilor 19:17.**

Mulți oameni din Efes se închinau idolilor și practicau vrăjitoria. Unii din acești oameni l-au auzit pe Pavel predicând și nu s-au mai închinat la idoli, ci s-au închinat adevăratului Dumnezeu. Dar mulți din acei noi credincioși mai practicau încă vrăjitoria, deși Pavel nu știa aceasta.

După ce au auzit ce li s-a întâmplat celor șapte frați, oamenii care încă practicau vrăjitoria și-au dat seama că ei, de fapt, ascultau de Satana. Așa că s-au dus la Pavel și au mărturisit ce făcuseră. **Versetul 18.**

Este faptul că spui „îmi pare rău” întotdeauna destul? Nu! Acei oameni aveau nevoie de mai mult decât să-și ceară scuze. Trebuiau să scape de cărțile lor care îi învățaseră vrăjitoria. Dar acele cărți îi costaseră o grămadă de bani și probabil le-ar fi putut vinde altor oameni. Așa au făcut ei? **Versetul 19.**

Acelor oameni chiar le-a părut rău, nu-i așa?

Crezi că ceilalți oameni care priveau acele cărți arzând s-au gândit la alegerile pe care le făceau? Ce s-a întâmplat în Efes după ce cărțile au fost arse? **Versetul 20.**

 GÂNDEȘTE-TE: Faci, privești sau citești lucruri care știi că îi fac plăcere lui Satana, dar Îl întristează pe Isus? Poate ți-ar plăcea să scrii acele lucruri pe o hârtie. Apoi, cere unui adult să te ajute să o arzi. Gândește-te la aceasta!

Studiu suplimentar: Faptele apostolilor 17:16–19:20; Faptele apostolilor, pp. 233–254; 269–290; 346–358.

COLȚUL CU POVEȘTI

Davy Scrie o Scrișoare – partea a 2-a

Adaptată de Amy Sherrard

Mama lui Davy era o văduvă săracă, iar Davy a trebuit să abandoneze școala ca să câștige bani pentru a cumpăra hrană pentru familie. După ce a dus o scrisoare la oficiul poștal pentru șeful său, el a avut o idee minunată.

În acea noapte, în micuța lui cameră, Davy a luat o bucată de hârtie și a scris cu atenție. Când a terminat, a citit pentru el. „Dragă Isus, tatăl meu e mort, iar mama plânge de atâtea ori din cauză că suntem săraci. Ea e tristă pentru că a trebuit să abandonez școala.

Acum, eu lucrez ca să putem cumpăra suficientă hrană pentru a avea ce mânca. Te rog, ajută-o pe mama să nu mai fie așa tristă!”

Apoi Davy a pus scrisoarea într-un plic și a scris cu atenție destinatarul. Adresa era următoarea: „Domnul Isus Hristos din cer”.

Dirigintele de poștă a rămas mirat când a văzut scrisoarea. Nu a recunoscut scrisul de mână, dar era sigur că oricine ar fi trimis-o trebuia să fie în necaz.

În timp ce dirigintele de poștă încerca să se decidă ce să facă cu scrisoarea, un pastor a intrat în oficiul poștal. Dirigintele de poștă i-a dat scrisoarea și a întrebat:

– Ce ar trebui să fac cu această scrisoare?

Pastorul a deschis plicul și a citit scrisoarea. Bineînțeles, nu a știut cine a scris-o, dar, uitându-se la dirigintele de poștă, a întrebat:

– Aș putea să iau această scrisoare și să o citesc oamenilor din biserica mea?

Dirigintele de poștă a răspuns:

– Da, poți.

În acea seară, la o întâlnire a bisericii sale, pastorul a scos scrisoarea din plic și a citit-o oamenilor. Cu toții au ascultat, iar mulți oameni continuau să-și ștergă lacrimile de la ochi.

Apoi o femeie s-a ridicat.

– Pastore, a spus ea, dacă aș putea afla cine a scris această scrisoare, voi ajuta cu bucurie această familie săracă.

Davy, mama lui și cele două surori mai mici erau în biserică în acea seară și, bineînțeles, au auzit ce a spus acea femeie bună. Repede, Davy s-a ridicat și a spus:

– Pastore! Doamnă! Sunt chiar aici!

Cu toții s-au întors și s-au uitat la Davy stând acolo lângă familia sa.

Femeia bună și-a ținut bucuroasă promisiunea. S-a asigurat că familia lui Davy avea lucrurile necesare – mâncare și haine. Poate și alți oameni au ajutat.

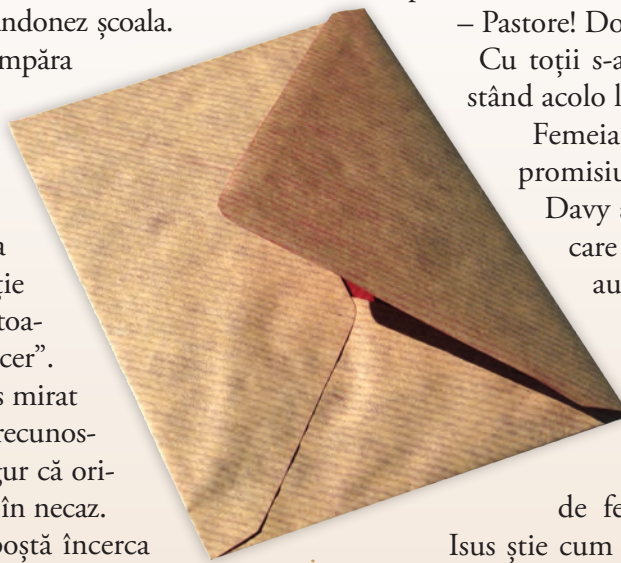
Când familia lui Davy a ajuns acasă în acea seară, cred că el i-a povestit mamei cum de i-a venit ideea să scrie acea scrisoare. Cât

de fericiti erau cu toții! Crezi că

Isus știe cum să ne ajute când avem nevoie de El? Probabil Davy s-a întors la școală. Iar când a crescut mare, poate le-a spus altora despre cât de bun și de iubitor este Isus.

Avem noi nevoie să-I scriem o scrisoare lui Isus când ne trebuie ceva foarte mult? Nu, când citim Biblia, e ca și cum am citi scrisorile lui Isus pentru noi; iar rugăciunea către El este chiar mai bună decât scrierea unei scrisori către El, nu-i așa? Nu avem nevoie de o bucată de hârtie, de plic sau de timbre. Putem vorbi cu El și să-I spunem totul oricând.

„Și Dumnezeu meu să îngrijească de toate trebuințele voastre, după bogăția Sa, în slavă, în Isus Hristos.” Filipeni 4:19. (Sfârșit)

Additional resources: nature lessons, activities, music, Bible lessons, Scripture memory, and more.

My Bible First Copyright © 2015

Phone: 1-877-242-5317

Web: www.mybiblefirst.org • **E-mail:** sales@mybiblefirst.org

Unless otherwise noted, Scripture quotations are from the NKJV.

BIBLIA

PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL C
TRIMESTRUL 4 #45_5 noiembrie

Să-I rămânem credincioși lui Dumnezeu

DUMINICĂ

1 Când noii credincioși din Efes și-au ars cărțile de vrăjitorie, mulți oameni au auzit despre aceasta și unii din ei au vrut să afle mai multe despre Isus și să se închine adevăratului Dumnezeu. Aceasta a ajutat biserica să crească.

Când oamenii s-au gândit cât de prostesc este să crezi că un idol este dumnezeu, unii au încetat să se mai închine la idoli. Iar oamenii care făceau acei idoli nu au fost deloc încântați.

Cel mai cunoscut idol din Efes era numit Diana, sau Artemis. Oamenii credeau că Diana era o zeiță al cărei chip a căzut din cer. Iar ei au construit un templu frumos pentru acea statuie. Cei care făceau idoli, numiți argintari, vindeau multe statui mici din argint cu Diana și cu templul cel frumos. Ei câștigau astfel bani.

O dată pe an, închinătorii Dianei aveau o sărbătoare mare în cinstea zeiței lor. Mulți oameni veneau la Efes din alte cetăți pentru a se alătura freamătului. Și, bineînțeles, era o ocazie când oamenii cumpărau multe statui făcute de argintari. Dar acum, în special de când cu marele foc, nu mai cumpărau atât de mulți oameni statuetele cu Diana și cu templul.

Aceasta i-a făcut pe argintari foarte nefericiți. Nu mai câștigau mulți bani. Iar unul dintre ei s-a hotărât să facă ceva cu privire la aceasta. Numele lui era Dimitrie. Vom afla mâine ce a făcut Dimitrie.

TEXT DE MEMORAT:

„Domnului Dumnezeului tău să te închini și numai Lui să-I slujești.”
Matei 4:10

GÂNDEȘTE-TE: Te gândești la vreo sărbătoare pe care adevărații creștini nu ar trebui s-o țină la fel ca ceilalți?

LUNI

2 Era probabil timpul anual pentru sărbătoarea cea mare a zeiței Diana din Efes. Dar nu mai erau așa de mulți oameni la sărbătoare ca de obicei. Mulți oameni au încetat să se mai închine la idoli. Știa că acele imagini făcute de argintari nu erau dumnezei adevărați. Și, bineînțeles, acești oameni nu mai cumpărau statuile. Iar argintarii erau supărați că nu mai câștigau mulți bani.

Dimitrie, unul dintre argintari, a hotărât să facă ceva cu privire la aceasta. I-a strâns pe toți ceilalți argintari și le-a zis: „Oamenilor, voi știți că noi ne câștigăm banii din vânzarea acestor idoli.” **Faptele apostolilor 19:24,25.**

Apoi Dimitrie le-a spus motivul pentru care nu mai vindeau atât de mulți idoli ca înainte. Le-a spus că este din cauză că mulți oameni nu se mai închină la

idoli. Și a mai spus că poate oamenii vor înceta să-i mai acorde atenție Dianei și frumosului ei templu. Pe cine a dat Dimitrie vina pentru ce se întâmpla? **Versetele 26,27.**

Crezi că le plăcea credincioșilor din Efes sărbătoarea zeiței Diana? Nu. Acele zile de sărbătoare nu erau ușoare pentru creștini. Închinătorii la idoli își băteau joc de ei și le puneau porecle urâte.

După ce Pavel nu a mai predicat în sinagoga din Efes, el i-a învățat pe creștini și pe alții în școala unui om numit Tiran. Iar în ziua în care Dimitrie și-a ținut discursul despre Diana, probabil creștinii se întâlneau la școală. **Versetul 9.**

Argentarii erau foarte supărați pe creștini și plănuiau să facă ceva mai rău decât doar să-și bată joc de ei. În partea următoare a lecției vom afla ce plănuiau ei să facă.

GÂNDEȘTE-TE: *Și-a bătut cineva vreodată joc de tine pentru că ai ales să ascuți de Dumnezeu?*

MARȚI

Când Dimitrie le-a vorbit argintarilor despre protejarea zeiței lor, Diana, ei s-au entuziasmat. **3** Ceea ce a spus Dimitrie a trecut repede de la o persoană la alta, până când toată cetatea s-a supărat. Curând, s-a adunat o mulțime care creștea tot mai mare.

Oamenii erau furioși. Ei se gândeau: „Niciun zeu nu este mai mare decât Diana. Niciun templu

nu este mai frumos decât cel al Dianei.” Și au strigat: „Mare este Diana efesenilor!” **Faptele apostolilor 19:28.**

Oamenii îl căutau pe Pavel și erau hotărâți să-l găsească, dar nu au putut. El nu era în locul unde predica. Apoi mulțimea s-a înfuriat mai tare ca oricând. Au luat pe doi dintre prietenii lui Pavel care călătoreau cu el și i-au dus cu ei în marele teatru din Efes. **Versetul 29.**

Ce s-a întâmplat cu Pavel? Cineva se grăbise să-l avertizeze despre mulțimea furioasă care voia să-l ia, iar prietenii lui l-au dus repede într-un loc sigur, nu departe. Îngerii îl ajutau să fie în siguranță.

Când Pavel a aflat ce se întâmpla cu cei doi prieteni ai lui, a vrut să meargă să îi vorbească mulțimii zgomotoase. L-au lăsat prietenii lui să facă aceasta? **Versetele 30, 31.**

Mulțimea continua să țipe. Mulți dintre ei nu știau de ce țipau. Erau parte din mulțime. **Versetul 32.**

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

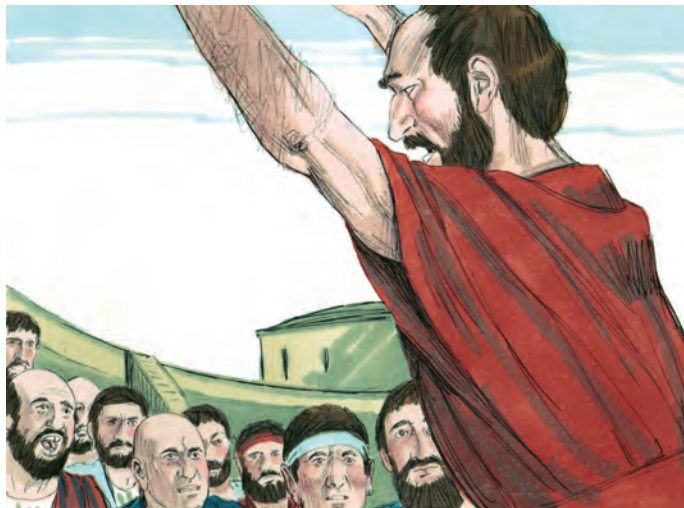
Mulți iudei locuiau în Efes. Pavel și câțiva dintre noii convertiți erau și ei iudei. Dar iudeii care nu erau creștini nu doreau ca mulțimea furioasă să creadă că ei îl simpatizează pe Pavel și ceea ce făcea el. Măine vom afla cum s-au asigurat ei că oamenii au înțeles corect lucrurile.

GÂNDEȘTE-TE: *Când se adună o mulțime, crezi că adeseori oamenii acționează precum toți ceilalți? Este aceasta întotdeauna o idee bună? Ce ne spune Biblia despre aceasta?*

MIERCURI

4 În acea zi în Efes, când mulțimea i-a luat pe doi dintre creștinii prieteni cu Pavel, iudeilor le era teamă că efesenii vor crede că și iudeii erau precum creștinii. Așa că l-au pus pe un iudeu numit

Alexandru să spună tuturor că Pavel și creștinii lui au creat acest necaz. **Faptele apostolilor 19:33.**

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

Dar oamenii nu erau interesați să-l asculte pe Alexandru. L-au dat la o parte și, timp de două ore, au strigat din nou și din nou: „Mare este Diana efeseniilor!” **Versetul 34.**

Apoi, un dregător al cetății le-a vorbit oamenilor, iar ei l-au ascultat. Le-a spus cât de nebuni erau. Toți știau că Diana și templul ei erau importante, a spus el. Nu aveau niciun motiv să se agite. Iar Pavel nu a distrus templul sau statuile Dianei. **Versetele 35, 36,**

 GÂNDEȘTE-TE: Ai făcut vreodată ceva atât de nebunesc încât nu găseai niciun motiv real pentru a face acel lucru? Este o idee bună să copiezi ce fac ceilalți, fără să te gândești prea mult? Este bun raționamentul „dar toată lumea face așa?”

JOI

 Un dregător din Efes a vorbit acelei mulțimi de oameni care strigau despre zeița lor Diana, iar mulțimea s-a liniștit. Ce a spus dregătorul despre cei doi prieteni ai lui Pavel care au fost luați de mulțime? **Faptele apostolilor 19:37.**

Acești doi misionari trebuie să fi fost foarte recunoscători când l-au auzit pe dregător. Ei știau că nu făcuseră nimic greșit.

Apoi, dregătorul a spus ceva despre Dimitrie și argintari. Discursul lui ar fi trebuit să-i ajute pe oameni să afle de ce argintarii au stârnit mulțimea. Ei erau mai îngrijorați de afacerea lor cu vânzarea de idoli decât de zeița lor și de templul ei. **Versetele 28, 39.**

Dimitrie și ceilalți argintari ar fi trebuit să se simtă prost, pentru că, probabil, oamenii știau acum de ce au atârnat mulțimea și încercau să-l prindă pe Pavel.

Dregătorul i-a avertizat pe oameni că poate romanii vor dori să afle ce s-a întâmplat și de ce oamenii s-au purtat așa. Dar nu era niciun motiv serios. Cei doi prieteni ai lui Pavel care au fost aduși înaintea teatrului erau nevinovați. Toți oamenii ar fi putut da de necaz pentru felul în care s-au purtat cu ei și pentru că au provocat o agitație atât de mare.

Toți știau că ce a spus dregătorul era adevărat. Când a spus mulțimii să plece, au ascultat și agitația s-a încheiat.

 GÂNDEȘTE-TE: Încearcă încă Satana să aducă necazuri atunci când oamenii se hotărăsc să-L urmeze pe Isus? Cunoști pe cineva căruia i-a fost greu pentru că s-a hotărât să asculte de Isus?

VINERI

 Pavel a fost recunoscător că Dumnezeu l-a ținut în siguranță în acea zi în care mulțimea a încercat să-l găsească. Isus i-a arătat că trebuia să continue să fie misionar. Dar Pavel știa că trebuie să părăsească Efesul și să meargă în alte locuri.

Deci Pavel le-a vorbit creștinilor și i-a încurajat. Probabil le-a spus să continue să se încreadă în Isus și să lucreze cu credincioșie pentru El. Poate au fost și lacrimi în ochii lor în timp ce Pavel îi îmbrățișa și își lua rămas-bun.

 GÂNDEȘTE-TE: Ce crezi despre dregătorul care a vorbit mulțimii de oameni din teatrul cel mare al cetății Efes în acea zi? Poate iubirea de bani să fie încă o problemă? Pot chiar creștinii să iubească banii mai mult decât pe Dumnezeu? Ce a spus Pavel despre aceasta în una din epistolele sale? 1 Timotei 6:10. Recapitulează povestirea din această săptămână și imaginează-

ză-ți că ești un creștin din Efes. Să zicem că l-ai auzit pe Dimitrie vorbindu-le celorlalți argintari și că puteai să-ți dai seama că oamenii agitați vor încerca să-i facă rău lui Pavel. Ce ai fi făcut? În cele din urmă, cum a arătat Isus din nou că El este mai puternic decât Satana?

Studiu suplimentar: Faptele apostolilor 19:21-41; Faptele apostolilor, pp. 291-297.

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

COLȚUL CU POVEȘTI

Scăpare într-un sac – partea 1

Adaptată de Amy Sherrard

Micuța Antoinette locuia cu mama și tatăl ei într-o casă mică la o fermă, într-o țară îndepărtată. Creșteau multe feluri de legume la ferma lor. În zilele de piață, își puneau legumele în doi saci mari, apoi încărcau sacii pe spatele măgarului lor – câte un sac pe fiecare parte a spatelui măgarului.

Mama și tatăl mergeau cu măgarul la oraș, unde vindeau legumele la piață. Pentru că era un drum așa de lung, micuța Antoinette stătea acasă în zilele de piață.

Antoinette, mama și tatăl ei Îl iubeau cu toții pe Isus și iubeau Biblia. Chiar dacă creștinii din acea țară erau urâți și pedepsiți, familia ei a ales să-L iubească și să-L asculte pe Isus orice s-ar întâmpla.

Mama și tatăl lui Antoinette știau că erau în pericol tot timpul. Dacă dușmanii lor aflau că erau creștini, urmau să fie pedepsiți. Soldații ar fi venit să-i ducă departe de casa lor. Tatăl ei putea fi luat și dus fără să-l mai vadă vreodată. În fiecare zi, micuța Antoinette cu mama și cu tatăl ei se rugau ca Isus să-i păstreze în siguranță față de dușmanii lor.

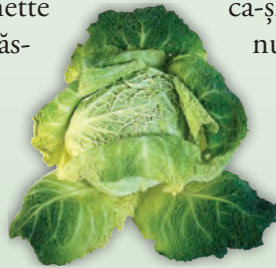
Într-o seară, micuța Antoinette sărea prin casă, încercând să vadă cât putea sta într-un picior. În timp ce sărea, cânta: „Sunt bucuroasă că tata e creștin. Sunt bucuroasă că tata e creștin.”

Tata zâmbea privind-și micuța. Apoi a luat-o în brațe și a așezat-o la el în poală.

– Încearcă să faci liniște, i-a spus el. Mama e foarte tristă în seara asta.

– De ce e mama tristă? a vrut să știe Antoinette.

– Unii din prietenii noștri ne-au avertizat că soldații ne urmăresc. Ar putea să vină oricând și să ne bage în închisoare, a spus tatăl. Așa că, pentru a fi în siguranță, va trebui să ne părăsim casa și nu ne vom mai întoarce niciodată la ea. De aceea e tristă mama ta.

Apoi, tatăl i-a spus lui Antoinette că bunii lor prietenii din oraș îi vor ajuta să fugă din țara lor. Vor naviga pe o barcă mare și vor merge în altă țară, unde vor fi în siguranță. Acolo, vor putea să se închine lui Isus fără să aibă probleme. Nu va mai trebui să le fie frică de soldații care puteau veni oricând să-i bage în închisoare.

Ochii lui Antoinette s-au făcut mari în timp ce-și asculta tatăl. S-a uitat apoi prin cameră.

– Putem să ne luăm câteva din lucruri cu noi? a întrebat ea.

Tatăl lui Antoinette a spus că nu vor lua niciunul din lucrurile lor cu ei. Nimeni nu trebuia să știe că-și părăseau mica lor casă cu fermă. Nimeni nu trebuia să știe că nu se mai întorc.

– De aceea e tristă mama, a spus el. Și-ar fi dorit să nu trebuiască să ne părăsim casa.

Antoinette a dat din cap. Și ea și-ar fi dorit să nu trebuiască să plece.

– Când plecăm? a întrebat ea. Plecăm în noaptea asta?

Tata a dat din cap.

– Vom pleca mâine dimineață, i-a spus el micuței. (Va urma)

Additional resources: nature lessons, activities, music, Bible lessons, Scripture memory, and more.

My Bible First Copyright © 2015

Phone: 1-877-242-5317

Web: www.mybiblefirst.org • **E-mail:** sales@mybiblefirst.org

Unless otherwise noted, Scripture quotations are from the NKJV.

BIBLIA

PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL C
TRIMESTRUL 4 #46_12 noiembrie

Pavel își ia rămas-bun

DUMINICĂ

1 După ce a plecat din Efes, Pavel a vizitat biserica din Filipi, precum și alte biserici pe care le-a înființat. Apoi a continuat cu biserica din Corint.

Dar dorea să se întoarcă din nou la Ierusalim. Știa că preoții și conducătorii de acolo nu-l plăceau. El era un lucrător energic pentru Isus, iar acei lideri ar fi putut să încerce să-l omoare la fel cum L-au omorât și pe Isus. Ei doreau să-l oprească din a mai predica despre Isus. Dar Pavel totuși îi iubea și încă se ruga pentru ei.

Chiar dacă știa că va fi în pericol în Ierusalim, Pavel a simțit că trebuie să meargă acolo. Mulți creștini iudei săraci trăiau în Iudeea, unde era Ierusalimul, iar creștinii dintre neamuri, din bisericile înființate de Pavel, i-au dat mulți bani pentru a-i ajuta. El dorea să ducă banii la Ierusalim, astfel încât liderii bisericii de acolo să-i poată da celor săraci.

Pavel credea că liderii creștini din biserica din Ierusalim vor fi bucuroși că neamurilor le păsa așa de mult de ei. El spera că, după ce vor primi banii, vor fi mai iubitori cu neamurile. Dumnezeu iubea neamurile la fel de mult cum îi iubea pe iudei. Și El încă dorește ca toți creștinii să fie ca frații și surorile.

Când a venit timpul ca Pavel să-și înceapă călătoria spre Ierusalim, a luat cu el membri din diferite biserici. Și, bineînțeles, avea banii adunați pentru creștinii săraci din Iudeea.

Dar, pe când erau gata să se urce în corabie și să navigheze spre un port în apropiere de Ierusalim, Pavel a primit o avertizare. Dușmanii lui aveau în plan să-l omoare. **Faptele apostolilor 20:2, 3.**

TEXT DE MEMORAT:

„Dumnezeu este adăpostul și sprijinul nostru, un ajutor care nu lipsește niciodată în nevoi.” Psalmii 46:1

GÂNDEȘTE-TE: Crezi că Pavel s-a speriat și a hotărât să nu mai meargă la Ierusalim?

LUNI

2 Când Pavel a primit avertizarea că dușmanii lui plănuiau să-l omoare, repede și-a schimbat planurile de călătorie. El și prietenii lui s-au întors prin Macedonia. Când au ajuns la Filipi, Pavel și Luca au stat acolo câteva zile, în timp ce prietenii lor au continuat călătoria. Trebuiau să se întâlnească mai târziu la Troa.

Pavel a fost bucuros că el și Luca s-au putut opri în Filipi. Din toate acele multe biserici înființate de Pavel, creștinii din Filipi erau cei mai iubitori și mai loiali. Și cât de bucuroși au fost să-l vadă încă o dată pe Pavel!

Pavel și Luca au petrecut opt zile fericite alături de creștinii din Filipi. Apoi au mers aproximativ șaisprezece kilometri spre locul unde puteau să se urce într-o corabie. După cinci zile au ajuns în Troa, unde s-au întâlnit cu prietenii lor care au mers înaintea lor. Cât timp au stat în Troa? **Faptele apostolilor 20:6.**

În noaptea dinaintea plecării din Troa, Pavel s-a întâlnit cu creștinii de acolo încă o dată. Întâlnirea lor era la etajul al treilea al unei clădiri, unde ardeau multe lămpi pentru a le da lumină. În timp ce Pavel predica, unul dintre tineri, numit Eutih, stătea într-unul din geamurile deschise. După o vreme, a început să i se facă somn. Poate s-a frecat la ochi și a încercat să rămână treaz, dar nu a putut. Ce s-a întâmplat în cele din urmă? **Versele 7-9.**

GÂNDEȘTE-TE: *Săracul băiat a căzut de la o înălțime mare. Bineînțeles, oamenii s-au grăbit să-l ajute. Cât de teribil trebuie să se fi simțit când au văzut că era mort.*

MARȚI

3 Când Eutih a căzut de la fereastră în acea noapte în Troa, Pavel a alergat pe scări împreună cu ceilalți și a îngenuncheat lângă băiatul mort. Apoi și-a pus brațele în jurul lui și s-a rugat. Oamenii suspinau și plângeau. Dar, în timp ce ținea băiatul, Pavel a știut că Isus i-a redat viața acestuia! Cu toții s-au oprit din plâns când au auzit ce a spus Pavel. **Faptele apostolor 20:10.**

Crezi că i-a mai fost somn cuiva după aceea? Nu! Acei oameni bucuroși Îl laudau pe Dumnezeu în timp ce urcau la etaj, unde au avut cina. **Versetul 11.**

Curând, s-a făcut ziuă și sosise ora când corabia trebuia să plece din Troa. Prietenii lui s-au grăbit să se urce la bord, dar Pavel a hotărât să meargă pe jos până la următoarea oprire a corabiei. Făcea mai puțin timp mergând pe jos decât să ocolească în corabie. **Versetul 13.**

În timp ce mergea singur, Pavel se gândea la bisericile pe care Isus l-a ajutat să le înființeze.

Se gândea la credincioșii care încă aveau nevoie de grijă iubitoare. Și s-a gândit la problemele din diferitele biserici. Era bucurios că a putut să scrie scrisori acelor biserici; dar oh, cât și-ar fi dorit să meargă și să petreacă timp cu fiecare din ele!

GÂNDEȘTE-TE: *Este încă nevoie ca liderii din bisericile noastre să se gândească la multe lucruri? Este ușor să fii un lider puternic de biserică? Noi cum îi putem ajuta?*

MIERCURI

4 Pavel a mers pe jos singur până la următorul port, unde s-a urcat în corabie cu ceilalți care mergeau la Ierusalim. **Faptele apostolor 20:14.**

Acea corabie nu s-a oprit în Efes. În timp ce trecea pe lângă portul din Efes, Pavel și-a amintit lucrurile întâmplare acolo. Cât își dorea să-i mai vadă pe dragii lui creștini de acolo încă o dată! Dar s-au hotărât că nu aveau timp. **Versetul 16.**

Corabia s-a oprit la Milet, care era la doar patruzeci și opt de kilometri de Efes. Iar când Pavel a aflat că vor fi în Milet un timp mai lung decât se așteptase,

a trimis repede un mesaj prezbiterilor din Efes: „Grăbiți-vă să veniți aici înainte să fie nevoie să plecăm!” Și așa au făcut. **Versetele 17, 18.**

Pavel le-a împărțit multe lucruri prezbiterilor din Efes. Le-a spus că Duhul Sfânt l-a avertizat că în Ierusalim îl așteaptă necazuri. Dar lui Pavel nu-i era frică. El se încredea în Isus, iar Satana nu putea face nimic ca Pavel să nu mai asculte de Isus. **Versetele 22-24.**

GÂNDEȘTE-TE: *Uită-te în Biblia ta la scrisoarea pe care Pavel a scris-o pentru creștinii din Efes. Se numește Efeseni. Caută în primul capitol. De câte ori întâlnești aceste cuvinte: Isus, Hristos, Domnul Isus,*

Isus Hristos sau El și al Său, cu referire la Isus? De mai mult de zece ori? Pavel Îl iubea pe Isus din toată inima, iar scrisorile lui ne ajută și pe noi să-L iubim pe Isus.

JOI

5 Pavel a vorbit cu liderii bisericii din Efes, iar când a venit timpul ca barca să plece, cu toții au îngenuncheat și s-au rugat împreună. Acei prez-

biteri au plâns în timp ce-l îmbrățișau pe Pavel și-l sărutau de rămas-bun, deoarece nu credeau că-l vor mai vedea vreodată. **Faptele apostolilor 20:36-38.**

După ce a plecat din Milet, Pavel și prietenii lui s-au mai oprit în alte trei porturi înainte de a ajunge în Tir. Duhul Sfânt îi înștiințase pe creștinii din Tir că Pavel va avea multe neazuri, odată ajuns la Ierusalim. Așa că, atunci când Pavel a părăsit Tirul, erau lacrimi și rugăciuni, la fel cum au fost și în Milet; iar oamenii care îl iubeau i-au făcut tristeți cu mâna în timp ce Pavel s-a urcat în barcă pentru a merge în drumul lui. **Faptele apostolilor 21:3-6.**

În cele din urmă, Pavel și prietenii lui au ajuns în Cezarea. Acolo, s-au dus la casa lui Filip, care era unul din cei șapte diaconi aleși de biserică cu mulți ani înainte. Au stat cu toții la el mai multe zile. **Versetul 8.**

Într-o zi, un profet pe nume Agab a venit în vizită. „Dă-mi, te rog, cureaua ta”, i-a spus el lui Pavel. Și, sub privirea tuturor, profetul și-a legat mâinile și picioarele folosind cureaua lui Pavel. Ce a spus apoi profetul? **Versetele 10, 11.**

Lui Pavel nu-i era frică, dar prietenilor lui, da. După ce l-au văzut pe profet legându-se și după ce au auzit ce a spus profetul, ce au făcut prietenii lui? **Versetul 12.**

 GÂNDEȘTE-TE: Ce le reamintea Duhul Sfânt lui Pavel și prietenilor lui în diferite locuri din călătoria lor? Dorea Duhul Sfânt ca ei să fie pregătiți

pentru ceea ce urma să se întâmple la Ierusalim? Dacă ai ști dinainte că ți se va întâmpla ceva rău, cum te-ai simți?

VINERI

6 În timp ce prietenii lui Pavel îl implorau să nu meargă la Ierusalim, lui îi părea rău pentru ei. El știa că ei îl iubeau, dar nu i-a lăsat să-l facă să se răzgândească. El deja suferise mult pentru Isus, iar acum a spus că era gata să fie prizonier la Ierusalim sau chiar să moară pentru Isus. **Faptele apostolilor 21:13.**

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

chiar unii dintre liderii creștini din Ierusalim au crezut în parte ceea ce dușmanii lui Pavel spuneau despre el. Crezi că ar fi avut destule motive să fie trist?

În cele din urmă, prietenii lui Pavel au renunțat să-l mai oprească să meargă la Ierusalim. Deci, și-au împachetat lucrurile și s-au pregătit să plece din Cezarea. Alți prieteni i s-au alăturat și au mers pe jos toți cei o sută de kilometri până la Ierusalim. **Versetele 14-16.**

 GÂNDEȘTE-TE: Dacă ai fi fost Pavel, la ce te-ai fi gândit în timp ce treceai prin porțile Ierusalimului?

Studiu suplimentar: Faptele apostolilor 20:1–21:16; Faptele apostolilor, pp. 389–398.

COLȚUL CU POVEȘTI

Scăpare într-un sac – partea a 2-a

Adaptată de Amy Sherrard

Micuța Antoinette, împreună cu tatăl și cu mama ei, încercau să scape din țara lor. Ei erau creștini, iar în țara lor, creștinii erau pedepsiți crud. Într-o seară, tatăl i-a spus lui Antoinette că vor pleca în dimineața următoare.

Când s-a făcut dimineața, mama și tatăl micuței Antoinette au adus cei doi saci în care își cărau întotdeauna legumele la piață. Antoinette îi urmărea cum umpleau unul din ei cu varză și alte legume. De abia aștepta să înceapă lunga călătorie în corabia cea mare spre țara nouă despre care îi spusese tatăl.

– Eu nu am fost niciodată cu voi la piață, tata, a spus ea.

– Ai dreptate, a zâmbit tatăl. E prea departe de mers pentru tine, de aceea te-am lăsat întotdeauna acasă.

– Voi putea să călăresc măgarul? a întrebat Antoinette, în timp ce-i privea pe părinții ei cum umpleau primul sac cu legume.

– Nu, a răspuns tatăl. Noi vrem ca oamenii să creadă că facem lucrurile la fel ca întotdeauna. Ei trebuie să creadă că te-am lăsat acasă, ca de obicei.

Apoi tatăl i-a spus planul lor scumpei lor Antoinette.

– Nimeni nu trebuie să te vadă. Te vom băga în sacul care este întotdeauna pe partea cealaltă a spatelui măgarului. Oamenii vor crede că sacul e plin cu legume și că noi te-am lăsat acasă, la fel cum am făcut întotdeauna. Poți să-ți iei păpușica cu tine și va trebui să nu te miști și să nu faci zgomot.

– Oh! a spus Antoinette, în timp ce se uita la părinții ei.

Nu se putea abține să nu fie un pic speriată. Era bucuroasă că putea avea păpușica cu ea și că mama și tata vor fi tot timpul lângă ea. Dar va putea ea să stea nemișcată și să nu vorbească în timp ce va fi pe drum în acel sac mare?

Înainte ca tatăl să încarce măgarul, au îngenunchat și s-au rugat. L-au rugat pe Isus să-i țină în siguranță în timp ce părăseau micuța lor casă. Și L-au rugat pe Dumnezeu să-i ajute în timp ce călătoreau spre țara îndepărtată unde puteau să se închine lui Dumnezeu fără să le fie teamă. Apoi, pentru ultima dată, s-au uitat la casa și la ferma lor dragă. Erau lacrimi în ochii mamei, dar plină de curaj, și le-a șters și a zâmbit.

Tatăl a luat cu grijă sacii și i-a încărcat pe măgarul lor. Sacul cu legume era pe o parte, iar cel cu

micuța Antoinette, pe cealaltă parte a spatelui măgarului. Mama și tatăl mergeau lângă sacul cu micuța Antoinette, și așa au pornit de-a lungul drumului îndepărtându-se de draga lor casă.

În interiorul sacului, micuța Antoinette își ținea strâns la piept păpușica. Când nu era nimeni prin apropiere, părinții vorbeau foarte blând cu ea. O laudau că e o fetiță așa de bună. Când treceau pe lângă oameni pe drum, părinții îi salutau cum făceau de fiecare dată. Nimeni nu ar fi putut bănui că ceva era diferit de această dată.

Apoi tatăl a șoptit ceva, iar ceea ce a spus a făcut inimioara micuței Antoinette să bată mai repede.

– Niște soldați vin pe drum spre noi, a spus el. Fii foarte liniștită, Antoinette!

(Va urma)

Additional resources: nature lessons, activities, music, Bible lessons, Scripture memory, and more.

My Bible First Copyright © 2015

Phone: 1-877-242-5317

Web: www.mybiblefirst.org • **E-mail:** sales@mybiblefirst.org

Unless otherwise noted, Scripture quotations are from the NKJV.

BIBLIA PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL C
TRIMESTRUL 4 #47_19 noiembrie

Necazuri ÎN IERUSALEM

DUMINICĂ

1 Când Pavel și prietenii lui au ajuns în cele din urmă în Ierusalim, creștinii de acolo s-au bucurat să-i vadă. Trecuseră câțiva ani de când nu-l mai văzuseră pe Pavel. În ziua următoare, Pavel și prietenii lui s-au întâlnit cu Iacov și cu ceilalți lideri ai bisericii. **Faptele apostolilor 21:17,18.**

Acest Iacov nu era același cu Iacov, fratele lui Ioan. Cei doi frați (Iacov și Ioan) erau doi dintre cei doisprezece ucenici speciali ai lui Isus. Iar Iacov a fost unul dintre primii urmași ai lui Isus care a murit pentru El. Iacov, cel din povestirea de azi, era unul din frații vitregi ai lui Isus. El devenise un adevărat urmaș al lui Isus și era un lider bun.

Pavel le-a dat liderilor banii trimiși de neamuri pentru a-i ajuta pe săraci. De asemenea, Pavel le-a povestit liderilor bisericii cum Duhul Sfânt binecuvântase lucrarea sa, aceea de a le spune oamenilor despre Isus. Iar liderii L-au laudat pe Dumnezeu pentru ce făcuse prin Pavel. **Versetele 19, 20.**

Nu a fost ușor pentru unii creștini iudei să creadă că Dumnezeu îi iubea pe cei din rândul neamurilor la fel de mult ca pe iudei. Li se părea greu să-i iubească și să-i accepte pe creștinii dintre neamuri ca pe frații și surorile lor. De mult timp fuseseră învățați în mod greșit despre neamuri, așa că le venea greu să se schimbe.

Mulți dintre creștinii evrei încă respectau unele legi care nu mai erau valabile de când Isus murise pentru noi. Iar unii dintre ei spuneau că și popoarele creștine

TEXT DE MEMORAT:

„Iată că acum este vremea potrivită;
iată că acum este ziua mântuirii.”

2 Corinteni 6:2

trebuie să împlinească acele legi. Pavel a învățat neamurile să-L iubească pe Isus și să asculte de Cele Zece Porunci. Dar nu i-a învățat să asculte de legile care s-au desființat la moartea lui Isus. **Coloseni 2:14.**

 GÂNDEȘTE-TE: Sunt și astăzi oameni care nu doresc să-și schimbe felul greșit de a gândi? Ce lucruri crede multă lume că sunt corecte, dar, potrivit Bibliei, sunt greșite?

LUNI

2 Pavel și prietenii lui erau în Ierusalim când mulți iudei de peste tot din lume au venit să ia parte la sărbătoarea Cincizecimii. Între ei, erau și dușmani de-ai lui Pavel din locurile pe unde predicase despre Isus.

Într-o zi, Pavel, care era evreu, era într-un loc din curtea templului unde aveau acces doar evreii, iar un dușman de-al lui l-a văzut acolo. Înainte de aceasta, el fusese văzut prin Ierusalim cu un prieten dintre nea-

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

muri, iar acei dușmani s-au gândit că poate Pavel l-a adus și pe acel prieten în templu. Iar neamurilor nu le era îngăduit niciodată să fie în acea parte a curții templului unde se afla Pavel chiar în acea zi. Ce s-a întâmplat? **Faptele apostolilor 21:27-29.**

Bineînțeles, Pavel nu adusese pe nimeni dintre neamuri într-un loc interzis, dar oamenii s-au agitat

© sweetpublishing.com; License—http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/

și l-au târât afară din acea parte a templului. **Versetul 30.**

Mulțimea dorea să-l omoare pe Pavel. Dar, când a auzit despre aceasta, comandantul armatei romane, împreună cu soldații lui s-au grăbit să ajungă la locul unde mulțimea îl bătea pe misionarul credincios. **Versetele 31,32.**

Comandantul l-a legat rapid pe Pavel și a încercat să afle ce făcuse. Mulțimea striga lucruri diferite împotriva lui. Iar când comandantul le-a spus soldaților să-l ducă pe Pavel în clădire, mulțimea a devenit sălbatică. Soldații au trebuit să-l poarte pe Pavel pe umerii lor pentru a-l feri să fie omorât. **Versetele 33-36.**

GÂNDEȘTE-TE: *Dușmanii lui Pavel îl urau. Iar Isus a spus că, atunci când urăști pe cineva, e la fel cu călcarea poruncii care spune: „Să nu ucizi”. Crezi că era ură și în inima lui Pavel?*

MARȚI

3 Soldații l-au luat pe Pavel pentru a-l feri să fie omorât de mulțimea sălbatică și furioasă. Pe când soldații erau gata să-l bage în fort, Pavel i-a vorbit comandantului. **Faptele apostolilor 21:37.**

Comandantul l-a confundat pe Pavel cu un egiptean care conducea 4 000 de tâlhari. Dar Pavel i-a spus comandantului cine era și apoi l-a rugat să-l lase să vorbească mulțimii furioase. **Versetele 38, 39.**

Când mulțimea s-a liniștit, Pavel le-a vorbit politicoș și iubitor. El a dorit ca toți să știe

© sweetpublishing.com; License—http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/

că nu făcuse nimic greșit. Mai mult decât atât, a vrut ca ei să știe de ce a devenit creștin. Și a dorit ca ei să știe despre Isus. **Faptele apostolilor 22:1.**

Mulțimea a ascultat în tăcere în timp ce Pavel vorbea. Dar când le-a spus că Isus i-a poruncit să predice neamurilor, ce s-a întâmplat? **Versetele 21-23.**

Comandantul a ordonat deci ca Pavel să fie băgat înăuntru și bătut pentru a mărturisi ce a făcut de mulțimea era așa de furioasă. Dar, înainte să-l bată, ce s-a întâmplat? **Versetele 24-29.**

În ziua următoare, Pavel a fost dus în fața sfatului Sanhedrin. Cu mulți ani înainte, chiar el a ajutat Soborul să decidă omorârea cu pietre a lui Ștefan. Mai târziu, el însuși a devenit membru al acestui Sobor. Dar acum, Soborul dorea să-l omoare.

GÂNDEȘTE-TE: *Cum crezi că s-a simțit Pavel când și-a amintit de ziua în care Ștefan murise? Cum l-a încurajat pe Pavel amintirea felului în care se purtase Ștefan cu mult timp în urmă?*

MIERCURI

Pavel vorbea înaintea Soborului. Când a spus că Dumnezeu poate învia morții, membrii Soborului au început să se certe unii cu alții. Unii spuneau că Pavel avea dreptate. Alții spuneau că el greșește. Și din nou, comandantul l-a salvat pe Pavel de la a fi ucis. **Faptele apostolilor 23:10.**

Pavel era din nou în siguranță cu soldații. Dar când se gândea la ce se întâmplase, se întreba dacă venirea lui la Ierusalim nu cumva a fost o greșeală. S-a întristat în timp ce se gândea la oamenii care spuneau că se închină singurului Dumnezeu adevărat, dar care nu credeau în Isus, care este Fiul lui Dumnezeu. Și se gândea la cât de rușinos s-au purtat membrii Soborului în fața acelor soldați păgâni. Apoi, cum l-a înștiințat Isus pe Pavel că încă era cu el? **Versetul 11.**

Acei oameni furioși doreau să-l omoare pe Pavel. Mai mult de patruzeci dintre ei au promis că nu vor mânca, nici nu vor bea până nu-l vor omorî. Plănuiau să-l convingă pe comandant să-l trimită pe Pavel din nou în fața Soborului. Apoi, urmau să sară din ascunzătoare și să-l omoare pe Pavel chiar în timp ce trecea pe acolo. Crezi că membrii Soborului erau bucuroși de acest plan? **Versetele 12-15.**

GÂNDEȘTE-TE: *Știa Pavel despre planul lor îngrozitor? Cum îl va proteja Isus pe Pavel? Vom afla mâine.*

Mai mult de patruzeci de bărbați plănuiau să-l omoare pe Pavel. Dar cineva a aflat despre planul lor. Cine era el și ce a făcut? **Faptele apostolilor 23:16.**

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

Curând, nepotul lui Pavel vorbea cu comandantul soldaților romani. Nimeni altcineva nu-l auzise când i-a spus comandantului despre planul de a-l omorî pe Pavel. **Versetele 17-21.**

„Să nu afle nimeni că mi-ai spus”, i-a zis comandantul curajosului nepot al lui Pavel. **Verse-tul 22.**

Pavel era cetățean roman, iar comandantul știa că trebuie să se asigure că nimic rău nu i se întâmpla. Acum înțelegea că nu era sigur să-l țină pe Pavel în Ierusalim. Așa că a decis să-l trimită la Felix, guvernatorul roman. Dar Felix era în Cezareea, iar aceasta era la aproximativ o sută de kilometri de Ierusalim. Ce ordine a dat comandantul? **Versetele 23, 24.**

Comandantul a scris, de asemenea, o scrisoare despre Pavel. El i-a dat scrisoarea ofițerului responsabil și i-a poruncit să i-o dea lui Felix. Poate ai vrea să citești scrisoarea în **verse-tele 25-30.**

La ora nouă în acea seară, patru sute de soldați și șaptezeci de oameni călare pe cai au mărșăluit afară din Ierusalim. Tropăitul copitelor cailor pe pavajul din piatră trebuie să fi fost zgomotos, dar, cel mai probabil, nimeni nu i-a acordat vreo atenție. Și niciunul dintre dușmanii lui Pavel nu a știut că el era cu ei, plecând în

siguranță călare pe un cal. Două sute de soldați obișnuiți și două sute de soldați cu sulita, precum și șaptezeci de soldați călare erau în jurul lui Pavel, protejându-l.

GÂNDEȘTE-TE: Ce surpriză îi aștepta pe acei bărbați care s-au jurat să nu mănânce și să nu bea nimic până nu-l vor omorî pe Pavel! Spune cum S-a îngrijit Isus de Pavel în acea zi.

VINERI

Pavel nu mai era tânăr, îmbătrânise. Și nu era obișnuit cu mersul călare, pentru că, de obicei, el mergea pe jos. Până când au ajuns în Cezareea, trebuie să fi fost obosit și sătul de călărit. **Faptele apostolilor 23:32,33.**

După ce guvernatorul Felix a citit scrisoarea de la comandant, a hotărât să trimită după liderii din Ierusalim care-l acuzau pe Pavel. În timp ce Felix aștepta ca ei să vină, l-a ținut pe Pavel într-un loc frumos și sigur. **Versetul 35.**

Cinci zile mai târziu, a ajuns un grup cu acuzatorii lui Pavel. Printre ei era marele-preot și un om pe nume Tertul, care era avocatul grupului. Curând, ei și Pavel stăteau în fața lui Felix. **Faptele 24:1.**

Prima dată, Tertul a spus lucruri urâte despre Pavel, care nu erau adevărate. Și toți ceilalți care veniseră cu Tertul au spus la fel. După ce s-a încheiat discursul, era rândul lui Pavel să vorbească. **Versetul 10.**

Pe când îl asculta, Felix și-a dat seama că Pavel nu făcuse lucrurile rele spuse de Tertul. Dar Felix nu i-a dat drumul lui Pavel. În schimb, a spus că dorea să vorbească cu comandantul care-l salvase pe Pavel de mulțimea furioasă din Ierusalim. **Versetul 22.**

Așa că Pavel a rămas tot prizonier. Dar Felix a poruncit gărzii să nu-l mai pună în lanțuri și să-i lase pe prietenii lui să-l viziteze oricând. **Versetul 23.**

GÂNDEȘTE-TE: Citește cuvântarea lui Pavel în fața lui Felix în versetele 10-21. Cum crezi că s-a simțit Felix în timp ce asculta discursul?

Studiu suplimentar: Faptele apostolilor 21:16–24:23; *Faptele apostolilor*, pp. 399–422.

COLȚUL CU POVEȘTI

Scăpare într-un sac – partea a 3-a

Adaptată de Amy Sherrard

Micuța Antoinette cu familia ei fugeau dintr-o țară unde oamenilor nu le plăceau creștinii. Micuța era ascunsă într-unul din sacii cei mari cărați de măgar, iar soldații veneau călare pe cai spre ei.

Mama și tata se rugau în tăcere, în timp ce soldații de pe cai se apropiau tot mai mult de ei.

În sacul cel mare de lângă ei, și micuța Antoinette se ruga. Când soldații călare s-au oprit chiar lângă ei, simțea că-i vine să plângă cu voce tare. Dar Isus a ajutat-o să fie foarte liniștită și tăcută ca un șoricel.

– Ce aveți în saci? a întrebat unul dintre soldați.

– Varză și alte legume, i-a răspuns tatăl soldatului.

Ducem legume să vindem la oraș.

Mama și tata au fost foarte atenți să nu se uite la sacul de pe partea măgarului unde se ascundea micuța Antoinette.

Un soldat a venit foarte aproape de sac. Avea o baionetă (ca un pumnal) la capătul armei și a băgat-o în sacul cu legume.

Antoinette și părinții ei și-au ținut respirația. Dacă soldatul se decide să facă același lucru și pe partea cealaltă a măgarului? Oh, cum se rugau!

Și cât de recunoscători au fost când soldatul a spus: „Puteți pleca.” Apoi, soldații și caii lor au pornit din nou la drum.

În timp ce micuța Antoinette și părinții ei mergeau pe drumul lor spre oraș, I-au mulțumit lui Isus în inimile lor pentru că l-a împiedicat pe acel soldat crud să o omoare pe prețioasa lor Antoinette cu baioneta lui.

În cele din urmă, au ajuns la casa prietenilor care urmau să-i ajute să evadeze. Prietenii lor s-au simțit ușurați și bucuroși că au ajuns în siguranță.

Tatăl a luat repede sacii de pe spatele măgarului lor credincios. Prima dată l-a deschis pe cel în care Antoinette era ascunsă și au scos-o afară pe scumpa lor fetiță. Mama plângea de bucurie în timp ce o îmbrățișau, o sărutau și o laudau cât de curajoasă a fost. Împreună cu bunii lor prieteni, I-au mulțumit cu toții lui Isus pentru că i-a salvat de dușmanii lor.

Antoinette era obosită și înfometată. Dar era bucuroasă că Isus a ajutat-o să rămână nemișcată și liniștită. „Suntem în siguranță”, i-a spus ea păpușii ei.

Nu după mult timp, erau pe corabia care-i ducea spre o altă țară. Antoinette și părinții ei știau că nu aveau să-și mai vadă vreodată draga lor căsuță cu fermă, dar aceasta nu mai conta. Urmau să fie într-o țară în care se puteau închina lui Isus fără să le fie teamă de dușmani care nu-L cunoșteau și nici nu-L iubeau.

Antoinette și părinții ei nu vor uita niciodată ziua în care ea a fost ascunsă într-un sac mare care atârna pe spatele măgarului. De asemenea, nu vor uita niciodată cum Isus i-a păzit de soldații dușmani când i-au întâlnit pe drum.

(Sfârșit)

Additional resources: nature lessons, activities, music, Bible lessons, Scripture memory, and more.

My Bible First Copyright © 2015

Phone: 1-877-242-5317

Web: www.mybiblefirst.org • **E-mail:** sales@mybiblefirst.org

Unless otherwise noted, Scripture quotations are from the NKJV.

BIBLIA

PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL C
TRIMESTRUL 4 #48_26 noiembrie

Aproape CONVINS

DUMINICĂ

1 Felix nu l-a trimis pe Pavel înapoi la Ierusalim. Știa că dușmanii lui de acolo doreau să-l omoare. Așa că l-a ținut în Cezareea.

Într-o zi, Felix împreună cu soția lui, Drusila, i-au cerut lui Pavel să le spună mai multe despre Isus. **Faptele apostolilor 24:24.**

Pavel era sigur că Duhul Sfânt le vorbea minților lor. Le-a spus cu bucurie despre Isus, Fiul lui Dumnezeu, care a venit să moară în locul nostru. A vorbit despre Duhul Sfânt, care ne ajută când alegem să respectăm cu adevărat Cele Zece Porunci.

De asemenea, Pavel le-a spus că Isus cunoaște fiecare alegere pe care o facem. Le-a spus că Isus nu doar aude ce spunem și vede ce facem, El știe chiar și ce gândim. Și Pavel i-a avertizat că ceea ce se va întâmpla cu ei va depinde de alegerile lor.

Ascultând, lui Felix i s-a făcut frică mai mult ca niciodată. S-a gândit la multele lucruri rele pe care le făcuse. Și știa că ar trebui să se schimbe. Dar, repede, a alungat aceste gânduri. Ce alegere greșită a făcut Felix! Ce i-a spus lui Pavel? **Versetul 25.**

Felix l-a mai ascultat o dată pe Pavel și chiar s-a arătat interesat. Dar care era motivul lui real? **Versetul 26.**

 GÂNDEȘTE-TE: Crezi că Pavel a fost tentat să-i dea bani lui Felix pentru a se elibera? Ar fi recunoscut astfel că a greșit? Când Duhul Sfânt îți spune că ai greșit, este bine să nu te gândești deloc la aceasta?

TEXT DE MEMORAT:

„Când Mă va chema, îi voi răspunde; voi fi cu el în strâmtoare, îl voi izbăvi și-l voi proslăvi.” Psalmii 91:15

LUNI

2 Felix le-a spus „Nu” lui Isus și Duhului Sfânt. Cât de trist! După doar doi ani, Festus, noul guvernator, i-a luat locul. Au uitat iudeii de Pavel? Oh, nu! Când Festus s-a dus la Ierusalim, ce s-a întâmplat? **Faptele apostolilor 25:1-3.**

Acei preoți și conducători încă doreau să scape de Pavel. Dar Festus nu dorea să-l trimită din nou la Ierusalim. În schimb, preoții și conducătorii au trebuit să vină la Cezareea. Iar când Festus l-a adus pe Pavel înaintea lor, acei lideri furioși au spus din nou lucruri neadevărate despre Pavel. **Versetele 4-8.**

Festus a dorit să le facă pe plac oamenilor. Deci ce a întrebabil el și cum a răspuns Pavel? **Versetele 9-11.**

Acum Festus știa că va trebui să-l trimită pe Pavel la Roma, acolo unde Nero, cezarul, va decide ce e de făcut. Dar, înainte de aceasta, Pavel a avut ocazia să spună câtorva oameni importanți despre Isus: împăratului Agripa și surorii lui, Berenice, și, bineînțeles, lui Festus însuși. **Versetele 13, 23.**

Pavel era întotdeauna bucuros să vorbească despre Isus. Și nu-i era frică sau rușine în timp ce stătea în lanțuri în fața acelor oameni importanți. Le-a spus despre modul în care el a devenit un urmaș credincios și un lucrător pentru Isus. În timp ce vorbea, Festus l-a întreprupt. **Faptele apostolilor 26:24, 25.**

Împăratul Agripa știa despre profeții trimiși de Dumnezeu poporului Său. Știa că profeții au scris adevărul. De asemenea, el știa că Pavel spunea adevărul. Va fi el suficient de curajos să-L accepte pe Isus?

 GÂNDEȘTE-TE: *Pavel putea să vadă că Duhul Sfânt vorbea regelui Agripa. Când Duhul Sfânt ne vorbește și nouă, cum se simt îngerii noștri în timp ce ne privesc cum ne hotărâm?*

MARȚI

 3 Cred că Pavel se ruga în mintea lui în timp ce îi vorbea regelui Agripa. Ce întrebare i-a pus regelui? Și cum a răspuns acesta? **Faptele apostolilor 26:27, 28.**

Pavel și-a ridicat mâinile în lăntușite. S-a uitat cu iubire la Festus, la împăratul Agripa și la Berenice și la toți ceilalți care ascultau. Oh, cât și-ar fi dorit ca ei să-L aleagă pe Isus! Își dorea ca și ei să aibă pacea și bucuria pe care le avea el; își dorea să fie toți în cer într-o zi. Dumnezeu le-a dat o ocazie minunată să-L aleagă pe Isus ca Mântuitor al lor. Dar nu au făcut-o. Cât de trist! **Versetele 30-32.**

Acei oameni importanți nu știau că erau în închisoarea lui Satana. Pavel era singurul de acolo care era liber cu adevărat, pentru că Isus îl eliberase. Și își dorea din toată inima ca și acei oameni importanți să-L lase pe Isus să-i elibereze și pe ei.

Pavel a cerut ca cezarul din Roma să decidă situația lui. Așa că un ofițer roman pe nume Iuliu l-a luat, împreună cu alți prizonieri, într-o corabie care călătorea spre Roma. **Faptele apostolilor 27:1.**

Călătoria cu corabia nu era ușoară în acele zile. Corăbiile nu aveau motor ca astăzi. Trebuiau să folosească pânze mari. Nu aveau radio să le spună starea vremii. Marinarii depindeau de stele pentru a naviga. Iar când era înnoțat, nu puteau vedea stelele.

Pavel era recunoscător că doi dintre prietenii lui erau cu el. Unul era doctorul Luca, celălalt era dintr-o biserică fondată de Pavel. Niciunul nu știa ce călătorie periculoasă îi aștepta.

 GÂNDEȘTE-TE: *Cine sunt oamenii din povestirea noastră care au hotărât să spună „Nu” Duhului Sfânt?*

MIERCURI

 Pavel și alți prizonieri erau într-o corabie călătorind spre Roma. Iuliu, ofițerul roman care era cu ei, era un centurion. Aceasta însemna că el comanda 100 de soldați.

Trebuiau să schimbe corabia într-un port. Și, pe când au ajuns la portul Limanuri bune, iarna se apropia

și era prea periculos să călătorești cu corabia. Pavel a spus că trebuie să rămână în Limanuri bune peste iarnă. Dar centurionul și alții doreau să meargă într-un port mai bun. Totul părea bine la început. Dar curând, un vânt puternic a început să bată corabia încoace și încolo, încât marinarii au pierdut controlul.

Faptele apostolilor 27:9-15.

Corabia trăgea după ei singura lor luntre (o barcă de salvare), iar marinarii abia au reușit să ridice luntrea într-un loc sigur. Apoi au legat corabia cu frânghii, pentru a încerca să o țină. Iar când furtuna s-a înrăutățit, ei au aruncat lucrurile grele în mare

pentru a ușura corabia. Dar nimic nu a ajutat. **Versetele 16-19.**

Timp de două săptămâni, vântul puternic a purtat corabia pe valurile agitate. Părea că urmează să se scufunde. Dar ce le-a spus Pavel? **Versetele 20-25.**

Pavel i-a avertizat că urmau să ajungă pe malul unei insule. Și, într-adevăr, în acea noapte, marinarii au putut spune că se apropie de pământ. **Versetele 26-29.**

Marinarii au făcut un plan secret să părăsească ambarcațiunea. Pretindeau că vor să lase ancora, dar ei doreau de fapt să coboare luntrea astfel încât să se urce în ea și să ajungă la mal. Ce a spus Pavel că se va întâmpla dacă marinarii își vor duce la îndeplinire planul lor? **Versetele 30, 31.**

GÂNDEȘTE-TE: Crezi că Satana dorea ca acea corabie să se scufunde? Mai avea Pavel încredere în Dumnezeu?

JOI

5 Căpitanul și centurionul se convinseseră deja că ar fi trebuit să asculte de Pavel. Ar fi trebuit să rămână în Limanuri bune peste iarnă. Acum marinarii încercau să plece cu singura lor barcă de salvare. Dar soldații au tăiat frânghiile bărcii și ea a căzut în mare. **Faptele apostolilor 27:32.**

Apoi, Pavel a insistat ca fiecare să mănânce ceva. Cu toții fuseseră atât de îngrijorați și au lucrat din greu încât nu s-au mai gândit să mănânce sau să bea.

Pavel le-a promis că niciunul nu-și va pierde viața. **Versetele 33-36.**

A rămas corabia înțepenită, așa cum a zis Pavel? **Versetele 37-41.**

Imediat, soldații s-au gândit să omoare toți prizonierii astfel încât niciunul să nu scape. Dar centurionul nu i-a lăsat pe soldați să facă aceasta. El dorea să-i scape viața lui Pavel. „Înotați, dacă știți”, le-a spus el tuturor. „Dacă nu știți, țineți-vă de orice plutește.” **Versetele 42-44.**

În cele din urmă, toți au fost salvați. Și cât de recunoscători au fost că rămăseseră în viață! Erau pe insula Malta. Oamenii de acolo erau păgâni, dar foarte prietenoși.

Era frig și ploua, iar oamenii buni de pe insulă au făcut repede un foc pentru a-i ajuta pe pasagerii uzi și înfrigurați să se încălzească și să se usuce. **Faptele apostolilor 28:1, 2.**

Pavel a ajutat să strângă bețe pentru foc, dar un șarpe foarte veninos (o viperă) era în grămada lui de vreascuri. Ce s-a întâmplat când a pus lemnele pe foc? **Versetul 3.**

GÂNDEȘTE-TE: Crezi că Pavel își mai amintea promisiunea lui Isus că va ajunge la Roma? Își ține Isus făgăduințele?

VINERI

6 Oamenii păgâni din Malta care se aflau în jurul focului au știut că un șarpe veninos îl mușcase pe Pavel; l-au văzut cum îi atârna de mână. Erau siguri că aceasta i se întâmplase pentru că era un om rău și că va muri repede. **Faptele apostolilor 28:4.**

Când Pavel și-a scuturat mâna, șarpele a căzut în foc. Și oamenii au continuat să privească. Știau cât de veninos era acel șarpe. Dar când lui Pavel nu i s-a întâmplat nimic, ce au crezut ei? **Versetele 5, 6.**

Vestea despre Pavel probabil că s-a răspândit foarte repede. Și prin el, Isus i-a ajutat pe oamenii din Malta. Când tatăl unui om important de pe insulă a fost foarte bolnav, Pavel și-a pus mâinile peste el și s-a rugat în numele lui Isus. Curând, Pavel vindeca mulți oameni în numele lui Isus. **Versetele 8, 9.**

După trei luni pe insulă, Pavel și cei ce erau cu el s-au urcat într-o corabie care așteptase acolo să treacă iarna. Înainte de a pleca, oamenii prietenoși de acolo le-au dat tot ce mai aveau nevoie pentru restul călătoriei spre Roma. **Versetele 10, 11.**

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

GÂNDEȘTE-TE: Deja Pavel era un om în vârstă. Lucrase din greu mulți ani pentru Isus. Acum era un prizonier nevinovat, legat cu lanțuri de un soldat roman. Crezi că se întreba ce fel de misionar va fi în Roma?

Studiu suplimentar: Faptele apostolilor 24:24–28:11; Faptele apostolilor, pp. 422–446.

COLȚUL CU POVEȘTI

Charlie și podul – partea 1

Adaptată de Amy Sherrard

În trecut, fermierii care creșteau cereale, precum grâu, orz și secară, nu mergeau la magazin să cumpere făină. Își duceau cerealele la moară, iar morarul le măcina grânele și le făcea făină. Apoi, fermierii își duceau făina acasă la soțiile lor, care făceau pâine și alte bunătăți precum biscuiți, prăjituri sau briose.

Povestirea noastră din această săptămână este despre o întâmplare petrecută cu mulți ani în urmă, în statul Rhode Island. Nu cunoaștem numele oamenilor și nici al calului, dar pe tatăl îl vom numi fermierul Jones și pe micuțul lui fiu, George. Pe cal îl vom numi Charlie.

Charlie era un cal bătrân, blând și ascultător. Fermierul Jones l-a învățat pe fiul său George cum să-l conducă pe Charlie și căruța lor și nu era niciodată îngrijorat când calul Charlie era legat la căruță. Când fermierul Jones îi cerea lui George să facă vreun comision pentru el, știa că Charlie nu-i va face neazuri lui George.

Într-o zi, soția fermierului Jones avea nevoie de mai multă făină de secară. Așa că fermierul Jones l-a legat pe bătrânul Charlie la căruță și apoi l-a strigat pe George:

– Te rog, du acest sac de secară la moară și măcină-l, i-a spus el tânărului său fiu în timp ce punea sacul de secară în căruță.

George era întotdeauna bucuros să ia căruța și să o conducă. În curând, el stătea pe scaunul din față și ținea frâiele, în timp ce Charlie mergea la trap de-a lungul drumului spre moară. George se simțea ca un om mare când conducea de unul singur.

Uitându-se în față pe drum, George a văzut că urmează podul peste care trebuiau să treacă înainte de a ajunge la moară. Podul nu avea nicio balustradă, dar George nu era îngrijorat. Știa că bătrânul Charlie a mers de multe ori peste acest pod.

Când au ajuns la pod, bătrânul Charlie a mers mai departe ca de fiecare dată. Dar când a ajuns la

mijlocul podului, s-a oprit. George se întreba de ce.

– Dii, Charlie! i-a spus George, în timp ce bătea cu frâiele pe spatele lui Charlie.

Charlie asculta întotdeauna. Dar, de această dată, Charlie nu a ascultat. De fapt, a început să meargă cu spatele.

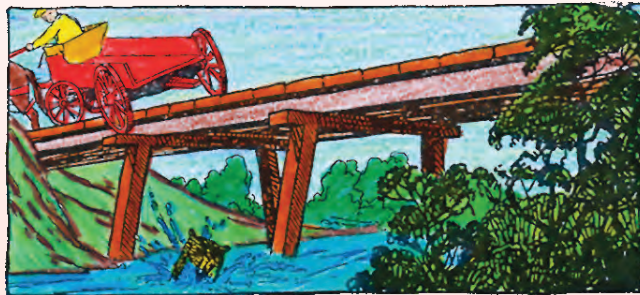
George a făcut tot ce a putut pentru a-l opri pe bătrânul Charlie să meargă cu spatele. Dar Charlie tot nu asculta. De fapt, tot cu spatele mergea. Acum, George era speriat.

Dintr-odată, nu s-a mai simțit ca un om mare. Și-ar fi dorit ca tatăl lui să fie acolo să-i spună ce să facă. De ce nu asculta bătrânul Charlie ca și până atunci? Ce se făcea dacă Charlie ar fi continuat să meargă cu spatele până când căruța ar fi trecut de marginea podului și urma să cadă în apă?

– Isus, Te rog, ajută-mă repede! Sunt speriat! a spus George imediat cu voce tare.

Dar bătrânul Charlie a făcut încă un pas sau doi în spate și, deodată, una din roțile din spate ale căruței a trecut peste marginea podului. George a auzit sacul de secară alunecând din căruță și căzând cu zgomot mare în apa de dedesubt. Chiar în acel moment, bătrânul Charlie s-a oprit din mersul cu spatele și a rămas nemișcat.

(Va urma)

Additional resources: nature lessons, activities, music, Bible lessons, Scripture memory, and more.

My Bible First Copyright © 2015

Phone: 1-877-242-5317

Web: www.mybiblefirst.org • **E-mail:** sales@mybiblefirst.org

Unless otherwise noted, Scripture quotations are from the NKJV.

BIBLIA

PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL C
TRIMESTRUL 4 #49_3 decembrie

Sclavul plecat de acasă se întoarce la stăpân

DUMINICĂ

1 În cele din urmă, corabia în care era Pavel a ajuns într-un port din Italia. Ce călătorie lungă! Dar până la Roma mai erau încă 225 de kilometri din locul unde ancoraseră pe uscat. Iar Pavel trebuia să facă tot acest drum legat cu lanțuri de un soldat.

Înainte de ultima lui călătorie la Ierusalim, Pavel le scrisese o scrisoare creștinilor din Roma, așa că ei știau că el plănuia să-i viziteze. Oh, cât de dornici erau să-l vadă acolo!

Și Pavel fusese entuziasmat să meargă la Roma. Știa că acolo, în cetatea aceea, erau mulți care aveau nevoie să audă despre Isus. Dar Pavel nu fusese prizonier în momentul în care scrisese scrisoarea. Cum putea el să predice despre Isus în Roma în timp ce era în închisoare? Nu e de mirare că era trist! De altfel, era și foarte obosit după lunga și periculoasa călătorie.

Dar o surpriză îl aștepta pe Pavel. Câțiva creștini locuiau în cetatea unde coborâseră pe uscat, iar ei știau că Pavel urma să vină. Cât de încântați au fost să-l vadă! Nu s-au așteptat să fie în lanțuri ca prizonier, dar aceasta i-a făcut să-l iubească și mai mult. Și l-au rugat să mai stea cu ei câteva zile.

Lui Iuliu, bunul centurion roman, îi plăcea de Pavel. Așa că și-a ținut soldații și prizonierii în acea cetate pentru o săptămână întreagă, astfel încât Pavel să poată fi cu noii lui prieteni creștini.

TEXT DE MEMORAT:

„Dacă iertați oamenilor greșelile lor,
și Tatăl vostru cel ceresc vă va ierta
greșelile voastre.” Matei 6:14

GÂNDEȘTE-TE: *Îi era rușine lui Pavel să fie prizonier de dragul lui Isus? Putem noi să fim misionari pentru Isus indiferent unde ne aflăm și indiferent ce ni se întâmplă?*

LUNI

2 Soldații și prizonierii au așteptat o săptămână întreagă în timp ce Pavel vizita creștinii din locul unde au coborât din corabie. Când săptămâna s-a încheiat, au pornit în lunga și obositoare călătorie spre Roma.

În timp ce treceau prin mulțimi de oameni de-a lungul drumului, oameni nepoliticoși râdeau de bătrânul prizonier cu părul alb, legat în lanțuri ca și ceilalți prizonieri. Dar, de câteva ori, oamenii din mulțime l-au recunoscut pe bărbatul cu părul cărunt și au strigat „Pavel!” în timp ce se grăbeau spre el. Deseori, erau lacrimi în ochii lor. Se purtau ca și cum și-au găsit tatăl de mult pierdut.

Compania de soldați se oprea când acei oameni îl îmbrățișau și-l sărutau pe Pavel, vorbind

cu el cu atâta dor. Erau și creștini care veniseră în Italia din diferitele locuri de unde Pavel întemeiase biserici. Și când au auzit că ajunsese în Italia, au venit să-l întâlnească. Oh, ce fericiți erau să-l revadă! L-ar fi purtat cu drag pe umerii lor pentru restul călătoriei spre Roma.

Văzându-i pe acei creștini dragi, Pavel a primit un imbold de curaj. Ei erau creștini pentru că el le spusese despre Isus. Și știa că Isus era încă cu el, chiar dacă acum era prizonier.

Când au ajuns în Roma, Iuliu a predat prizonierii căpitanului gărzii. El a dat de asemenea scrisoarea de la Festus și un raport bun despre Pavel. Citește ce s-a întâmplat după aceea în **Faptele apostolilor 28:16**.

 GÂNDEȘTE-TE: *Tot timpul Pavel era legat cu lanțuri de un ostaș. Crezi că Pavel a fost un misionar pentru acel soldat?*

MARȚI

Chiar dacă Pavel era prizonier, lui i-a fost permis să stea într-o casă închiriată. Și primii oameni cu care a vrut să vorbească au fost liderii iudei din Roma. Acei lideri au spus că nu auziseră nimic împotriva lui. Dar auziseră despre creștini că nu erau iubiți și doreau să știe de ce. **Faptele apostolilor 28:17, 21, 22.**

Pavel trebuie să fi fost bucuros când mulți dintre acei lideri s-au întors să asculte mai multe despre Isus. Cât a durat acel studiu biblic? **Versetul 23.**

Unii dintre lideri au crezut ce-i învăța Pavel, alții nu. Așa că au avut o mare ceartă între ei. Și, înainte să plece în acea seară, Pavel le-a spus că erau alți oameni care doreau să creadă. **Versetele 24, 28, 29.**

Timp de doi ani, Pavel împreună cu ostașul au locuit într-o casă închiriată. Pavel a ținut întâlniri acolo și i-a învățat pe mulți oameni care au venit să-l vadă. **Versetele 30, 31.**

Unul dintre cei care au venit la Pavel era un sclav păgân pe nume Onisim.

El furase bani de la stăpânul său și plecase la Roma. Pe când Pavel s-a întâlnit cu el, Onisim cheltuisese deja toți banii. Era necăjit, flămând și probabil speriat. Sclavii care fugeau puteau să-și piardă viața.

Lui Pavel i-a părut rău pentru Onisim. A vorbit frumos cu el și i-a dat mâncare și haine. Și, bineînțeles, i-a spus lui Onisim despre Isus. Pavel i-a spus că Isus îl putea

ierța și că îl ajută să se schimbe. Onisim s-a gândit la toate lucrurile minunate pe care i le-a spus Pavel și a hotărât că vrea să se schimbe. Dorea să fie creștin.

 GÂNDEȘTE-TE: *Cum crezi că s-a simțit Pavel când Onisim a ales să aparțină lui Isus?*

MIERCURI

Pavel întâlnise un sclav păgân pe nume Onisim, dar el s-a schimbat după ce Pavel i-a spus despre Isus. Acum era creștin.

Onisim a devenit ca un fiu pentru Pavel și l-a ajutat în toate cum a putut. **Filimon 10.** Lui îi plăcea să-l asculte pe Pavel vorbind despre Isus. Iar Onisim s-a schimbat. Nu mai era persoana necăjită, murdară, înfometată care fusese când l-a întâlnit prima dată pe Pavel.

Și gândirea lui Onisim se schimbaseră. Îi părea rău pentru lucrurile rele pe care le făcuse. Îi părea rău că furase bani de la stăpânul său și îi părea rău că fugise de la el. Onisim știa acum că, atunci când făcuse acele lucruri rele, el ascultase de Satana. Dar când și-a predat inima lui Isus și a învățat Cele Zece Porunci, nu a mai dorit să asculte de Satana. Ascultarea de Satana nu-l făcuse fericit. Dar ascultarea de Isus l-a făcut fericit.

Poate Pavel și Onisim se întâlniseră în casa lui Filimon, stăpânul lui Onisim. Pavel îl învățase pe Filimon despre Isus, iar el devenise creștin. Pavel îl iubea pe Filimon, iar Filimon îl iubea pe Pavel.

 GÂNDEȘTE-TE: *În acele zile, când un sclav fugea de la stăpânul*

lui, era un lucru grav. Dacă stăpânul găsea sclavul, putea chiar să-l omoare. Nu e de mirare că lui Onisim i-a fost frică. Ce ai fi făcut tu?

JOI

5 Onisim, sclavul ce fugise de la stăpân, era acum creștin. Atât el, cât și Pavel știau că ar fi trebuit să se întoarcă la stăpânul său, Filimon. El trebuia să-i ceară iertare lui Filimon și să-i plătească ceea ce furase. Aceasta trebuie să fi fost o decizie grea pentru

Onisim. Filimon era acum creștin, dar probabil că se supărase destul de tare că Onisim fugise. Acum și Onisim era creștin și a vrut să facă ce era bine, chiar dacă nu-i era ușor. Oare îl va ierta Filimon? Poate că nu era ceva ușor nici pentru Filimon.

Pavel i-a scris o scrisoare frumoasă lui Filimon, iar Onisim a luat-o cu el când s-a întors la stăpânul său. Scrisoarea se găsește în Biblie. Nu e foarte lungă, poate ți-ar plăcea să o citești. Cum a început Pavel scrisoarea? **Filimon 1, 2.**

Pavel i-ar fi putut spune lui Filimon că, deoarece era acum creștin, ar trebui să-l ierte pe Onisim și să fie bun cu el. Dar a făcut Pavel aceasta? **Versetele 8, 9.**

Poate ochii lui Filimon s-au umplut de lacrimi în timp ce citea scrisoarea și se gândea la dragul de Pavel fiind prizonier în lanțuri. Scrisoarea lui Pavel spunea că el știa că Onisim nu fusese un sclav bun. Dar după ce s-a făcut creștin, a devenit un lucrător bun, care îi va fi foarte de ajutor lui Filimon. Pavel chiar își dorea să-l fi putut păstra pe Onisim ca ajutor al său. **Versetele 10-14.**

 GÂNDEȘTE-TE: Poate că Filimon fusese întotdeauna nemulțumit cu privire la Onisim. Crezi că simțăminte lui au început să se schimbe în timp ce citea scrisoarea lui Pavel? De ce?

VINERI

6 Sclavia este teribilă. Iar în scrisoarea lui Pavel către Filimon, acesta îi amintește cu blândețe că, în ochii lui Dumnezeu, toate ființele umane, chiar și sclavii și stăpânii lor, sunt frați și surori în Isus. Când suntem creștini, Dumnezeu este Tatăl nostru, iar în Isus, suntem ca frații și surorile. **Filimon 15-17.**

Onisim furase de la Filimon, iar Pavel s-a oferit să plătească ceea ce Onisim luase cu el. Filimon trebuie să fi zâmbit gândindu-se la ceea ce el însuși îi datora lui Pavel. Poate Filimon nu ar fi devenit niciodată creștin dacă nu ar fi fost Pavel. **Versetele 18, 19.**

Pavel a spus că era sigur că Filimon va face ce știa că este bine. Când Filimon a ajuns la sfârșitul scrisorii, un zâmbet larg trebuie să fi fost pe fața lui. Pavel plănuia să vină și să-l viziteze. **Versetele 21, 22.**

Nu știm ce a făcut Filimon după ce a citit acea scrisoare minunată de la Pavel. Cum te-ai fi simțit? Ce ai fi făcut tu? Poate Onisim aștepta și privea în tăcere în timp ce Filimon citea scrisoarea. Oare îl va ierta stăpânul său? Oare îi va spune să se întoarcă și să-l ajute pe Pavel? Într-o zi, în cer, vom putea afla ce s-a întâmplat.

GÂNDEȘTE-TE: Mai iartă Isus și azi păcatele oamenilor?

Schimbă El încă viețile oamenilor? Oh, da! În fiecare zi avem nevoie să-L rugăm să ne ajute să fim tot mai asemănători cu El. Onisim și Filimon au învățat amândoi să-L iubească și să asculte de Isus. Și tu înveți să faci aceasta. Te poți gândi la lucruri pe care ți-ar plăcea ca Isus să te ajute să le schimbi? Chiar acum, haide să închidem ochii. Să-L rugăm pe Isus să ne ajute să fim în fiecare zi tot mai mult ca El.

Studiu suplimentar:

Faptele apostolilor 28:11-31; Filimon; Faptele apostolilor, pp. 447-460.

COLȚUL CU POVEȘTI

Charlie și podul – partea a 2-a

Adaptată de Amy Sherrard

După ce una din roțile din spate ale căruței a căzut peste marginea podului, blândul și bătrânul cal numit Charlie s-a oprit. Aceasta a împiedicat ca restul căruței să cadă în apă. George a fost foarte bucuros când câțiva bărbați i-au venit în ajutor.

– Prima dată, haideți să ridicăm roata din spate pe pod! au hotărât bărbații.

Și curând, întreaga căruță era înapoi pe pod.

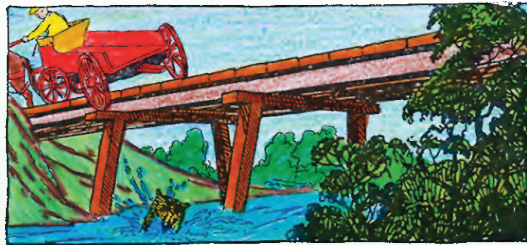
– Duceam un sac de secară la moară să-l macin, le-a spus George bărbaților în timp ce arăta spre sacul căzut în râu, când bătrânul Charlie a dat cu spatele, roata căruței a trecut peste marginea podului și sacul a alunecat în apă.

Bărbaților nu le-a luat mult să-și facă drum prin apă și să scoată sacul de secară. L-au pus din nou în căruță, dar, bineînțeles, secara era acum udă. George a trebuit să se întoarcă acasă ca aceasta să fie uscată bine mai înainte de a putea face făină.

George le-a mulțumit oamenilor binevoitori care l-au ajutat. Ei au stat să se asigure că Charlie se comporta bine. George l-a condus pe Charlie înainte până la capătul podului, apoi a întors pe uscat și s-a întors din nou către casă. Blandul Charlie a ascultat, la fel ca întotdeauna.

Ce ciudat! George se gândea în sinea lui, în timp ce Charlie mergea la trap peste pod și în josul drumului spre casă. De ce a hotărât brusc căluțul Charlie să se oprească? Acum tatăl trebuia să usuce sacul de secară înainte de a-l duce din nou la măcinat. George și-ar fi dorit ca Charlie cel ascultător să poată vorbi și să afle de ce s-a comportat așa pe pod.

Când au ajuns acasă, George i-a spus tatălui totul exact așa cum s-a întâmplat. Și tatăl, de asemenea, a fost surprins. După ce l-a deshamat pe Charlie și după ce a pus căruța la locul ei, tatăl a ridicat sacul de secară din căruță. Era mult mai greu decât atunci când fusese uscat.

Apoi tatăl a deschis sacul. Imediat, a văzut ceva ce l-a înfricoșat. Când i-a arătat și lui George, și el s-a speriat. Tatăl și George s-au uitat unul la altul. Amândoi știau acum de

ce Charlie s-a oprit pe mijlocul podului. Știau de ce a mers cu spatele până când una dintre roțile din spate a trecut peste marginea podului. Și au știut de ce sacul de secară a alunecat în râu. Peste tot prin sacul de secară erau bucăți mici de sticlă. Dacă grânele ar fi fost măcinate la moară, sticla măcinată ar fi fost peste tot prin făină și aceasta ar fi fost periculoasă pentru familie.

Ei s-au rugat la altarul de dimineață ca Isus să-Și trimită îngerii pentru a-i proteja în acea zi. Iar Isus le-a ascultat rugăciunea. El a trimis un înger pentru a-l opri pe bătrânul Charlie. Îngerul îi spusese lui Charlie să meargă cu spatele. El i-a spus să se oprească de îndată ce sacul de secară a alunecat din căruță în râu și tot el i-a spus să stea nemișcat pentru ca restul căruței să nu cadă de pe pod în râu. Isus a ascultat rugăciunea lor, iar bătrânul Charlie fusese ascultător până la urmă.

(Sfârșit)

Additional resources: nature lessons, activities, music, Bible lessons, Scripture memory, and more.

My Bible First Copyright © 2015

Phone: 1-877-242-5317

Web: www.mybiblefirst.org • **E-mail:** sales@mybiblefirst.org

Unless otherwise noted, Scripture quotations are from the NKJV.

BIBLIA

PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL C
TRIMESTRUL 4 #50_10 decembrie

ultimele zile ale lui Pavel

DUMINICĂ

1 Timp de doi ani, Pavel a fost prizonier într-o casă închiriată. Căpitanul gărzii cezarului avea în grijă prizonierii, iar el s-a asigurat că Pavel era tratat frumos. Mulți oameni au venit la casa lui Pavel pentru a învăța despre Isus, iar aceasta i-a înfuriat pe dușmanii lui Pavel.

În cele din urmă, Pavel a fost dus în fața lui Nero, cezarul, pentru judecată. Nero a fost un om rău și crud, care ura creștinii. El i-a ascultat pe dușmanii lui Pavel, care încercau să arate că Pavel trebuie să moară. Apoi l-a ascultat și pe Pavel. Nero își putea da seama că era nevinovat. Așa că le-a spus gărzilor să dea jos lanțurile lui Pavel și să-l elibereze. Din nou, Dumnezeu a făcut o minune în viața lui Pavel.

Cât a putut de repede, Pavel a călătorit spre bisericile înființate de el în multe locuri. Știa că trebuie să încurajeze creștinii să-I fie credincioși lui Dumnezeu, indiferent de consecințe. Poți să-ți imaginezi cât de încântați trebuie să fi fost acei creștini să-l vadă și să-l audă din nou pe Pavel?

În timp ce Pavel călătorea pe la biserici, un foc teribil se aprinsese în Roma. Focul arse aproape jumătate din orașul Roma. Când Nero a fost acuzat că a pus focul, el a dat vina pe creștini. Apoi, mii de creștini nevinovați au fost dați la moarte – bărbați, femei și copii mici. Dar viața lui Pavel nu era în pericol, pentru că părăsise Roma înainte de acel incendiu teribil.

GÂNDEȘTE-TE: Chiar dacă Nero a omorât mulți creștini, ei nu se temeau de Satana, nu-i

TEXT DE MEMORAT:

„Căci Dumnezeu va aduce orice faptă la judecată, și judecata aceasta se va face cu privire la tot ce este ascuns, fie bine, fie rău.”

Ecclésiastul 12:14

asa? Trebuiau să se teamă de persecuție? Matei 10:28. Iar Pavel știa că, indiferent ce i s-ar fi întâmplat, el era întotdeauna în siguranță în Isus. Adu-ți aminte că și noi putem fi întotdeauna în siguranță în Isus.

LUNI

2 În timp ce Pavel era liber și vizita bisericile, dușmanii creștinilor încercau să găsească o cale pentru a-l opri, ca să nu mai vorbească despre Isus. Au inventat o minciună teribilă. Ei au spus că Pavel era vinovat pentru aprinderea focului în care a ars aproape jumătate din Roma.

Nu după mult timp, Pavel a fost arestat din nou. Și din nou era pe o corabie, călătorind spre Roma. Câțiva dintre prietenii lui Pavel au călătorit cu el pe corabie și mulți alții ar fi dorit și ei să meargă. Dar Pavel a spus „Nu”. Nu dorea să li se întâmple ceva rău.

Mii de creștini au fost omorâți în Roma. Mulți alții au plecat să locuiască în alte locuri.

Iar acei creștini care au plecat erau foarte dezamăgiți.

De data aceasta, Pavel nu a mai locuit într-o casă. A fost pus într-o închisoare întunecată. Câțiva dintre prietenii care veniseră cu el au fost trimiși să viziteze bisericile. Alții chiar l-au părăsit. Doar Luca a rămas cu el. **2 Timotei 4:11.**

Dar un alt creștin consacrat a avut curajul să afle unde era Pavel. Și acel om curajos a făcut tot ce putea ca să-l ajute să aibă confortul îngăduit. **2 Timotei 1:16,17.**

Apoi Pavel a fost dus din nou în fața lui Nero. De data aceasta, erau într-o sală mare cu mulți oameni. Acolo se aflau oameni bogați și oameni săraci. Erau oameni neștiutori și oameni înțelepți. Erau oameni mândri și oameni umili. Și niciunul dintre acei oameni nu-L cunoștea pe Isus.

 GÂNDEȘTE-TE: În timp ce stătea în fața lui Nero, se gândea Pavel la el însuși sau la acei oameni?

MARȚI

3 Din nou Pavel stătea înaintea lui Nero. Ce diferență puteau toți să observe între ei! Fața lui Nero arăta cruzime și ură. Fața lui Pavel era blândă și amabilă. Pavel nu făcuse nimic greșit. El știa că lângă el erau îngeri și nu îi era teamă.

Când s-au uitat la Pavel, oamenii și-au dat seama că era nevinovat. Nu făcuse lucrurile teribile de care era acuzat.

Când Pavel a vorbit, toți au ascultat. Nu mai auziseră cuvinte ca cele rostite în acea zi. Pavel le-a spus că Isus murise pentru ei, iar ei vor putea trăi cu El o veșnicie dacă Îl acceptă ca Mântuitor. El le-a spus că, într-o zi, marele Dumnezeu-Creator îi va judeca pe toți oamenii după cele înregistrate despre viața lor.

Nero s-a gândit la cele scrise despre el. Și-a adus aminte de lucrurile teribile pe care le făcuse. Și s-a simțit ca și cum ar fi stat în fața lui Dumnezeu

chiar atunci. I-a fost așa de frică, încât a început să tremure. Dar repede a dat la o parte acele gânduri. Nu mai dorea să se gândească la cele spuse de Pavel.

Duhul Sfânt trimisese lumină în mintea cea rea a lui Nero. Dumnezeu îi dăduse o ocazie minunată să se pocăiască și să fie iertat. Dar Nero a îndepărtat-o repede. Și niciodată nu a mai simțit-o. Cât de trist!

 GÂNDEȘTE-TE: Când știm că am făcut lucruri rele, ce ar trebui să facem imediat? Psalmii 32:5.

MIERCURI

Mulți dintre oamenii care

4 l-au auzit pe Pavel vorbind în acea zi au devenit creștini. În acea zi, adevărul a strălucit ca o lumină puternică pe care Satana nu a putut niciodată să o stingă. Cu cât încerca mai tare, cu atât lumina adevărului devenea mai puternică.

După cele spuse de Pavel, lui Nero i-a fost așa de frică, încât nu a luat nicio hotărâre cu privire la Pavel.

Doar l-a trimis în celula întunecată. Dar Pavel știa că nu mai avea mult de trăit. Nero era din ce în ce mai furios deoarece nu putea să oprească biserica creștină din creștere. A aflat chiar că unii din palatul lui credeau în Isus. În cele din urmă, a ordonat ca Pavel să fie omorât. Citește ce i-a scris Pavel lui Timotei înainte de a muri. **2 Timotei 4:7,8.**

Noi am aflat doar câteva întâmplări despre Pavel, marele misionar pentru Isus. Într-o zi, după ce Isus ne va lua la cer, vom putea noi înșine vorbi cu Pavel. Dar acum, când ne simțim speriați sau descurajați, ne putem aminti de lucrurile pe care le-a

trăit Pavel. El a relatat câteva din ele într-o scrisoare pentru biserica din Corint. **2 Corinteni 11:24-28.**

Dar Pavel nu s-a plâns. El a aflat că, deși era foarte slab, Isus l-a făcut puternic, pentru că Pavel se încredea în El.

GÂNDEȘTE-TE: *Din fire, noi suntem slabi, nu-i așa? Satana vrea să ne distrugă făcându-ne să acceptăm lucrurile greșite pe care vrem să le facem de la sine. Poate Isus să ne ajute așa cum l-a ajutat pe Pavel?*

JOI

Înainte să moară, Pavel i-a scris o scrisoare scumpului său Timotei. El i-a spus lui Timotei că știa că va muri în curând pentru Isus, dar că nu îi era teamă.

În timp ce aștepta în cea celulă întunecoasă, poate și-a amintit cum a fost el înainte de a se întâlni cu Isus în acea zi în drumul spre Damasc. După acea zi, totul s-a schimbat pentru Pavel. Nu a încetat niciodată să regrete lucrurile teribile făcute celor care credeau în Isus. Dar știa că Isus l-a iertat. Isus îl iubea. Iar Pavel îl iubea pe Isus din toată inima.

Lucrarea pentru Isus este ca luptele dintr-un război. Războiul este între Isus și Satana. Pavel era un soldat curajos, iar Isus îl ajuta să lupte împotriva lui Satana. Cu ajutorul lui Isus, Pavel a fondat multe biserici și a ajutat pe mulți oameni să stea de partea lui Isus.

Pavel știa că Isus îl aștepta cu un premiu minunat. Și a spus că fiecare persoană care alege să fie de partea lui Isus va primi același premiu. Citește din nou ce i-a spus Pavel lui Timotei despre aceasta. **2 Timotei 4:7, 8.**

Nici chiar moartea nu-l putea opri pe Pavel să primească răsplata. Când Îi aparținem lui Isus, moartea e ca și mersul la culcare, iar Isus ne va trezi când Se va întoarce.

1 Tesaloniceni 4:15-17.

GÂNDEȘTE-TE: *Care este premiul despre care vorbea Pavel? Ne va fi dat când Isus Se va întoarce ca să fim cu El o veșnicie. Oricine crede în Isus se poate simți protejat față de Satana, la fel ca Pavel? Dar copiii?*

VINERI

Lui Pavel nu i-a fost frică știind că urmează să moară. Astăzi, hai să ne gândim de ce nu trebuie să ne fie teamă de moarte. Pavel știa despre moarte ceva ce Isus dorește ca toți să știm.

Am vorbit de multe ori despre planul minunat al lui Dumnezeu de a ne salva. El dorește să ne amințim mereu că niciunul dintre noi nu trebuie să moară pentru totdeauna, deoarece Isus a murit deja pentru noi.

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

Uită-te în Biblia ta și citește făgăduința minunată din **Ioan 3:16**. După cuvântul „oricine”, ce cuvânt urmează? Da, este „crede”. Acest cuvânt ne spune motivul pentru care lui Pavel nu-i era teamă.

Pavel a înțeles credința. El a învățat să iubească și să se încreadă în Isus. Știa că făcuse lucruri teribile înainte de a-L întâlni pe Isus. Știa că merita să moară pentru totdeauna. Dar Pavel credea că Isus l-a iertat. Nu doar se întreba dacă Isus l-a iertat. Nu doar spera că Isus l-a iertat. El credea că Isus l-a iertat. Și știa că dacă atunci urma să moară, nu avea să fie pentru totdeauna, pentru că Isus îl va învia într-o zi.

Deoarece credea că Isus a murit pentru el, Pavel simțea că nu va putea face niciodată suficient de multe pentru Isus. Știa că Dumnezeu ne-a dat Cele Zece Porunci din dragoste. Pavel a învățat să înțeleagă cu adevărat acele porunci și le-a păzit cu bucurie.

Pavel a încercat să-i ajute pe alții să se încreadă în Isus. Când facem aceasta, învățăm să-L iubim pe Isus cu toată inima noastră. Și Duhul Sfânt ne ajută să ne asemănăm cu El.

Sunt mulți oameni răi în lumea noastră și multe lucruri teribile se întâmplă. Trebuie să ne fie teamă sau ne putem încrede în Isus precum Pavel? Putem fi siguri că Isus ne iubește și că Îi aparținem Lui? Da, putem! Știm, deoarece credem făgăduințele lui Isus. Cu ajutorul Lui, putem câștiga lupta împotriva lui Satana. Și curând, în ceruri, ne vom întâlni cu milioane de câștigători. Chiar acum poți spune: „Isus, Te iubesc. Cred făgăduințele Tale.”

Studiu suplimentar: 2 Timotei 4:16-18; *Faptele apostolilor*, pp. 461–513.

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

COLȚUL CU POVEȘTI

Mașa goală

Adaptată de Amy Sherrard

Într-o zi friguroasă, cu mult timp în urmă, în îndepărtata Rusie, o bunică dragă tot deschidea și închidea ușile dulapului din bucătăria ei mică. Cele trei nepoțele priveau de fiecare dată cu speranță. Dar ori de câte ori bunica se uita în vreun sertar, dădea tristă din cap. În cele din urmă, s-a întors și s-a uitat la cele trei nepoțele.

– Toată mâncarea noastră s-a terminat! le-a spus ea. Nu mai avem nimic!

Cele trei fetițe au început să plângă, așa că bunica le-a strâns repede în brațele ei și le-a mângâiat.

– Nu plângeți! a spus ea. Isus știe că nu ne-a mai rămas niciun pic de mâncare și El Se va îngriji de noi. Oricum, încă nu e timpul pentru cină, așa că mergeți și mai jucați-vă un pic.

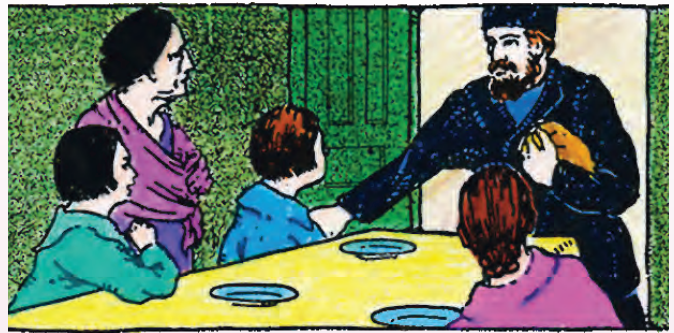
Fetițele aveau încredere în bunica, și curând se jucau voioase. În timp ce bunica stătea într-un șezlong vechi, se gândea la cât de multe lucruri s-au schimbat în anii care trecuseră.

Bunica nu fusese totdeauna săracă. Cândva, ea și bunicul au avut mulți bani. Au avut o casă frumoasă și multe animale. Au avut un fiu frumos care s-a căsătorit cu o domnișoară drăguță și au avut trei fetițe scumpe. Apoi s-a întâmplat un război teribil. Bunicul murise, iar dușmanii au luat banii bunicii, casa ei, pământul ei și toate animalele. Fiul ei fusese omorât în război. Scumpa lui soție se îmbolnăvise de o boală care a făcut multe victime și, curând, și ea a murit. Acum, doar bunica mai rămăsese să aibă grijă de cele trei fetițe scumpe.

La început, bunica găsisese ceva să lucreze și câștiga câțiva bănuți. Chiar și fetițele o ajutau. Uneori lucrau de dimineața până seara, dar, cu toate acestea, banii era prea puțini pentru a cumpăra mâncare. Apoi, nu a mai avut de lucru, deci nu mai avea nici bani. Acum nu mai aveau nici mâncare, se terminase toată. Dar bunica era creștină și ea era sigură că Isus le va ajuta în vreun fel.

Când a venit timpul pentru cină, bunica s-a sculat din șezlong.

– Haideți să punem masa, le-a spus ea micuțelor, iar ele, ascultătoare, s-au oprit din joacă. Au pus cu atenție fața de masă. Apoi au pus farfuriile și cănilor ordonat pe masă. Când totul era gata, bunica a spus să se așeze la locurile lor obișnuite.

În timp ce se uitau la farfuriile lor goale, una dintre fete a întrebat-o pe bunica:

– Să-I mulțumim lui Isus pentru mâncarea noastră înainte de a o vedea?

– Da, a răspuns bunica.

Așa că au plecat capetele, au împreunat mâinile, apoi l-au mulțumit lui Isus pentru mâncare, chiar dacă nu era nimic pe masă.

Dar apoi, ușa s-a deschis și un bărbat a intrat din frigul de afară. Avea ceva în brațe.

– Ce credeți că am pentru voi? a întrebat el.

Copiii încântați au răspuns în cor.

– Mâncare! Ne-ai adus mâncare!

În timp ce luau cina, bărbatul a spus că a simțit că aveau nevoie de mâncare și că a venit un drum lung să le-o aducă. Ascultând, bunica și fetițele au știut că Isus l-a trimis pe acest bărbat înainte ca ele să se fi rugat. Bunica și-a adus aminte de versetul din Biblie care spune că Isus ascultă deseori rugăciunile chiar înainte să-I cerem (Isaia 65:24). Ce prieten minunat și iubitor avem!

Additional resources: nature lessons, activities, music, Bible lessons, Scripture memory, and more.

My Bible First Copyright © 2015

Phone: 1-877-242-5317

Web: www.mybiblefirst.org • **E-mail:** sales@mybiblefirst.org

Unless otherwise noted, Scripture quotations are from the NKJV.

BIBLIA PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL C
TRIMESTRUL 4 #51_17 decembrie

Ziua mult
așteptată

DUMINICĂ

1 Își țin oamenii întotdeauna promisiunile? Nu, nu o fac. Se scuză uneori oamenii că nu-și pot ține promisiunile? Se întâmplă câteodată ceva încât să-i împiedice să-și țină promisiunile?

Dar este Cineva care Își ține întotdeauna promisiunile și nu ne dezamăgește niciodată. De aceea ne putem încrede în Isus – pentru că El întotdeauna face ce a promis că va face. În această săptămână vom învăța despre una din promisiunile făcute de Isus.

Înainte ca Isus să Se întoarcă la cer, El le-a făcut o promisiune minunată ucenicilor Lui. Iar această făgăduință este și pentru noi. Este versetul de memorat pentru această săptămână. **Ioan 14:1-3.**

S-a întors Isus înapoi în cer? Da! Dar a promis că Se va întoarce ca să ne ia din această lume rea, astfel încât să fim cu El pentru totdeauna. Ce a spus Isus că ne va aștepta

TEXT DE MEMORAT:

„Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi.” Ioan 14:3

în cer? Locașuri. Isus ne pregătește locașuri. Vom locui în case mult mai frumoase decât palatele regilor și reginelor.

Isus a promis, de asemenea, că, pe perioada când El e plecat, noi nu vom fi singuri. El va fi cu noi prin puterea Duhului Sfânt. **Versetul 16.**

 GÂNDEȘTE-TE: Este aproape timpul ca Isus să-și țină promisiunea și să vină pentru a ne lua la cer? Crezi că Satana vrea ca noi să știm și să ne gândim la această făgăduință minunată?

LUNI

2 Ucenicii știau că Isus Și-a ținut întotdeauna făgăduințele. Dar când L-au privit urcându-Se la cer, doi îngeri au venit și le-au reamintit promisiunea Lui că Se va întoarce. **Faptele apostolilor 1:10, 11.**

Nu e de mirare că ucenicii erau fericiți în timp ce se întorceau în Ierusalim în acea zi. Nu e de mirare că erau nerăbdători să spună tuturor vestea bună despre dragostea lui Isus și făgăduința Lui că Se va întoarce. Și chiar dacă nu știm exact timpul când El Se va întoarce, Biblia ne spune cum să ne dăm seama că momentul se apropie. De asemenea, Biblia ne spune și cum va fi revenirea lui Isus.

Vrea Satana ca oamenii să știe că Isus e gata să Se întoarcă? Nu! Satana a spus lucruri neadevărate pentru a-i împiedica pe oameni să-L creadă pe Isus. Citește ce i-a spus lui Eva în grădina Eden. **Geneza 3:4.**

Dar Dumnezeu spune adevărul întotdeauna. Ce a spus El? **Geneza 2:17.**

Pentru că Eva a crezut ce a spus Satana în loc să creadă ce a spus Dumnezeu, suntem cu toții păcătoși. Și știm că păcatul aduce moartea cea veșnică. Singurul mod în care putem trăi veșnic este să acceptăm moartea lui Isus pentru noi și să-L ascultăm prin puterea Lui.

Încă de când Satana i-a spus Evei că ea nu va muri, majoritatea oamenilor au crezut aceasta într-un fel sau altul. Dar Biblia ne spune că, atunci când oamenii mor, ei rămân morți până Isus Se întoarce. Ei nu mai pot fi din nou în viață până când Isus nu-i readuce la viață.

 GÂNDEȘTE-TE: Poate ai auzit despre oameni care povestesc că au văzut sau au vorbit cu o persoană moartă. Dacă ești vreodată în această situație, este important să-ți aduci aminte că Satana sau un înger rău poate apărea și vorbi ca o persoană moartă. Nu uita niciodată că Satana și îngerii lui pot face această iluzie.

MARȚI

 Unii cred că oamenii mai sunt în viață după ce mor. Ei cred că oamenii sunt făcuți din două părți – trupul și sufletul. Ei cred că dacă o persoană a fost bună, sufletul ei merge la cer când moare. Ei cred, de asemenea, că Dumnezeu va pedepsi sufletul unei persoane rele, punându-l într-un loc numit iad. Iar ei spun că cei din iad vor arde veșnic.

Aceasta nu este adevărat. Biblia nu spune că noi avem două părți: una care stă în mormânt și una care merge în cer sau în iad. Biblia spune că, atunci când Isus Se întoarce, cei care-L iubesc vor merge cu El în cer, iar oamenii răi vor muri. Nu există acum un iad veșnic. Dumnezeu nu-i va face pe cei răi să ardă încontinuu. **Maleahi 4:1, 3.**

Alți oameni cred că atunci când murim, acesta este sfârșitul. Așa că ei cred că pot să mănânce, să bea și să facă ce vor. În cele din urmă, nu va fi nicio diferență – spun ei. Satana îi face să creadă că ascultarea de Cele Zece Porunci nu este importantă. Dar, dacă nu ascultăm de Legea lui Dumnezeu, vom asculta de Satana, la

fel ca Eva. Ce spune Biblia despre ascultarea de Cele Zece Porunci? **Eclesiastul 12:13.**

Toți oamenii au călcat Cele Zece Porunci și merită să moară veșnic. Dar Isus a pregătit o cale să fim iertați. El vrea să trăim pentru totdeauna. Tot ce trebuie să facem este să-L alegem pe Isus și să-L rugăm să ne ierte și să ne ajute să ascultăm de El, nu de Satana. Ce ne

spune Biblia că se va întâmpla dacă vom face aceasta? **Apocalipsa 22:14.**

 GÂNDEȘTE-TE: Nu e de mirare că Satana urăște fiecare din Cele Zece Porunci. Dar știi ce poruncă urăște Satana cel mai mult? Vom afla săptămâna aceasta.

MIERCURI

 Mulți oameni cred că Isus Se va întoarce într-o zi, dar au gânduri diferite despre modul în care El Se va întoarce.

Unii oameni cred că Isus îi va lua pe cei buni din lumea noastră în liniște, fără ca cineva să știe, în timp ce ei vor dispărea dintr-odată. Dar Biblia spune că vor fi zgomote puternice când Isus îi va lua pe oamenii cei buni din lumea noastră. Aceasta nu se va întâmpla în liniște sau în secret. **1 Tesaloniceni 4:16,17.**

Un alt mod în care Satana îi va înșela pe oameni va fi când va pretinde că el este Isus. Diavolul se va arăta în mai multe locuri din lume, chiar făcând miracole. Va vorbi ca Isus și va arăta atât de asemănător cu Isus încât mulți vor crede că el chiar este Isus. **2 Corinteni 11:14; Matei 24:23.**

Când a plecat din această lume, Isus S-a dus în cer. Iar când Se întoarce, va veni din ceruri. Dar nu va atinge pământul. În schimb, noi ne vom înălța pentru a-L întâlni în văzduh. **1 Tesaloniceni 4:16, 17.**

O modalitate prin care vom putea recunoaște că Satana nu este Isus cel adevărat este că el, Satana, va putea fi văzut în mai multe locuri pe pământ în același timp. El nu va putea să vină pe nori în felul în care

va veni Isus. De asemenea, el va spune că a schimbat Sabatul în duminică.

Mii de oameni care L-au iubit pe Isus au murit. Iar Biblia ne spune că, atunci când Isus Se va întoarce, El îi va învia și-i va lua la cer. **1 Tesaloniceni 4:16,17.** Aceasta ne ajută să știm că cei morți care L-au iubit pe Isus nu sunt deja în cer cu Isus.

 GÂNDEȘTE-TE: *Va fi o ispită mare să te uiți la Satana sau să-l ascuți în timp ce pretinde să fie Isus? Va fi această tentație periculoasă?*

JOI

5 Se întâmplă lucruri îngrozitoare peste tot în lumea noastră chiar acum? Auzim tot mai multe lucruri teribile aproape în fiecare zi. Câteodată se pare că întreaga lume se destramă.

Chiar înainte de revenirea lui Isus, oamenii care ascultă de El vor fi învinovați de lucrurile teribile care se întâmplă. De ce?

Vor fi învinovați pentru că ascultă de porunca pe care Satana o urăște cel mai mult. Aceasta este cea care spune: „Adu-ți aminte de ziua de odihnă, ca s-o sfințești.”

Oamenii vor crede că Dumnezeu a schimbat Sabatul în duminică și că El este mândros că păzitorii Sabatului nu I se închină duminica. Ei vor crede că lumea va fi în siguranță doar dacă vor scăpa de cei care se închină în Sabat. Și vor da o lege ca toată lumea să se închine duminica. Vor decide ca cei care nu respectă legea să fie omorâți.

Când vine acel timp, trebuie să ne fie frică? Nu! Dumnezeu ne-a dat o făgăduință de care să ne amintim când vor veni acele timpuri teribile. De ce să nu o memorăm? **Psalmii 91.**

 GÂNDEȘTE-TE: *Ești bucuros că L-ai ales pe Isus și că El a promis să te ajute când va veni acel timp de încercare?*

VINERI

6 Citește **Matei 24:6,7.** Se petrec aceste lucruri acum? Aproape în fiecare săptămână auzim despre furtuni sau cutremure, incendii, foamete sau războaie. Auzim despre lucrurile teribile pe care oamenii le fac. Iar lucrurile se vor înrăutăți. Dar, în același timp, ceva minunat se întâmplă. Peste tot în lumea noastră, oamenii află vestea cea bună despre Isus. Iar Isus a spus că, atunci când lucrarea se va sfârși, El Se va întoarce. **Versetul 14.**

Chiar cu puțin timp înainte ca Isus să Se întoarcă, oamenii vor vedea pe cer o mână ținând Cele Zece Porunci. Iar aceasta va arăta că Dumnezeu nu a schimbat legea Sa despre Sabat. Apoi, ei vor da vina pe alții pentru că le-au spus lucruri greșite despre Sabat. Dar, ca și Eva în grădina Eden, ei nu au crezut ce a spus Dumnezeu. Iar când Îl vor vedea pe Isus venind, ce vor încerca ei să facă? **Apocalipsa 6:15, 16.**

Dar slava strălucitoare de la revenirea lui Isus îi va distruge. **2 Tesaloniceni 2:8,12.**

Întoarcerea lui Isus va fi un moment de bucurie pentru cei care Îl iubesc și care au ținut poruncile Lui. Un sunet puternic de trâmbiță se va auzi, iar milioanele de oameni care L-au iubit și s-au încrezut în Isus de la Adam încoace vor învia. Și cât de schimbați vor fi! **1 Corinteni 15:51-53.**

 GÂNDEȘTE-TE: *Dacă oamenii studiază Biblia și cred ce scrie în ea, vor cunoaște ei adevărul despre Sabat? Vor ști ei că oamenii nu merg la cer când mor? Vor ști ei că Isus Se întoarce curând?*

Studiu suplimentar:

Referințele biblice din lecțiune; *Tragedia veacurilor*, pp. 635–652.

COLȚUL CU POVEȘTI

Cum s-a răzbunat Willie Jackson

Adaptată de Amy Sherrard

Fața lui Willie Jackson era roșie și furioasă în timp ce intra alergând în casă într-o după-amiază. Mama s-a uitat la băiatul ei și l-a întrebat de ce e supărat.

– Jimmy mi-a furat bilele de sticlă și nu mi le mai dă înapoi, i-a spus Willie. Și o să i-o plătesc eu.

Pentru câteva secunde, mama nu a spus nimic. Apoi a rostit încet:

– Sper că te gândești bine. Răzbunarea ta poate fi la fel de rea ca fapta lui Jimmy. Mult mai bine ar fi să pui o grămadă de cărbuni aprinși pe capul lui.

Willie aproape că și-ar fi dorit să poată pune niște cărbuni aprinși de-adevăratele pe capul lui Jimmy. Aceasta l-ar fi învățat lecția. Dar el știa la ce se referea mama. El învățase acele versete despre cărbunii aprinși din Proverbele 25:21,22. Ele spun că Isus îi va răsplăti pe cei care sunt buni cu dușmanii lor. Chiar și așa, Willie tot dorea să se răzbune. Ceea ce a făcut Jimmy era greșit, iar Willie își dorea bilele de sticlă înapoi. Tot restul după-amiezii s-a gândit cum să se răzbune. Iar în acea seară, în timp ce Willie se pregătea de culcare, încă plănuia.

Când a venit timpul pentru rugăciune, mama a ingenuncheat lângă el.

– N-ai vrea să spui rugăciunea *Tatăl Nostru* în seara aceasta? a sugerat ea.

Willie memorase această frumoasă rugăciune, iar mama l-a învățat să se gândească la însemnătatea cuvintelor. Dar, în seara aceea, nu se putea gândi la însemnătatea primelor cuvinte.

– Tatăl nostru care ești în ceruri! Sfințească-se Numele Tău; vie Împărăția Ta; facă-se voia Ta, precum în cer și pe pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi și...

Deodată, Willie s-a oprit. S-a gândit la cuvintele care urmau. Mama a așteptat.

– Nu ai vrea să continui? a întrebat ea.

– Nu pot, i-a spus Willie.

– De ce nu? a întrebat mama.

– Pentru că nu l-am iertat pe Jimmy. Și, dacă nu-l iert pe Jimmy, Isus nu mă poate ierta nici pe mine când fac lucruri rele.

Mama încă aștepta. Știa că Willie se hotărâra ce să facă. În cele din urmă, el a tras o gură mare de aer și a spus cuvintele ce urmau.

– Și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșelile noastre.

Restul rugăciunii a fost ușor. Willie s-a băgat în pat, simțămintele sale de mânie dispăruseră și, curând, a adormit.

Când Willie s-a trezit în ziua următoare, a început să se gândească cum să „adune cărbuni aprinși” pe capul lui Jimmy. Voia să facă așa cum l-ar fi plăcut lui Isus, deci s-a hotărât să-i spună lui Jimmy că nu mai era supărat și că poate păstra bilele de sticlă.

Mama a zâmbit când i-a spus planul. Știa că Willie fusese ispitit să fie ca Satana în loc să aleagă să fie ca Isus. Dar Willie a făcut alegerea corectă, iar Isus îl va ajuta să exerseze cum să folosească „cărbunii aprinși” în loc de răzbunare.

Nu e întotdeauna ușor să faci ce s-a hotărât Willie, nu-i așa? Noi, în firea noastră, vrem să ne răzbunăm când cineva ne-a făcut ceva rău. Dar oh, cât suntem de fericiți când Îl lăsăm pe Isus să ne ajute să-L ascultăm pe El!

Additional resources: nature lessons, activities, music, Bible lessons, Scripture memory, and more.

My Bible First Copyright © 2015

Phone: 1-877-242-5317

Web: www.mybiblefirst.org • **E-mail:** sales@mybiblefirst.org

Unless otherwise noted, Scripture quotations are from the NKJV.

BIBLIA

PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL C
TRIMESTRUL 4 #52_24 decembrie

Cerul și o frumoasă lume nouă

DUMINICĂ

Isus ne-a făgăduit că, atunci când Se va întoarce, ne va lua cu El la cer. **Ioan 14:1-3**. Ne va putea lua la cer într-o secundă? Da, ar putea. Dar vom avea șapte zile pentru călătoria la cer. Cât de minunat!

Doar gândește-te la oamenii care vor călători cu noi! Adam va fi acolo. Cât de surprins va fi să vadă

TEXT DE MEMORAT:

„Iată, acesta este Dumnezeuul nostru, în care aveam încredere că ne va mântui.” Isaia 25:9

cât suntem noi de mici în comparație cu el! Vom arăta asemenea copiilor mici stând lângă el. Dar nu-ți face griji, în cer vom crește la înălțimea plănuită de Isus de la început.

În călătoria noastră spre cer, vor fi acolo persoane de peste tot din lume. Și vom putea să comunicăm unii cu alții, pentru că vom vorbi cu toții aceeași limbă.

Unii care vor fi cu noi în călătorie nu au auzit niciodată despre Isus sau cer. Poate erau păgâni. Dar Duhul Sfânt a vorbit minții tuturor, iar acești oameni L-au ascultat. Poate erau buni și de folos misionarilor sau altor păgâni care se aflau în pericol. Isus știe că, dacă aceștia ar fi știut despre El, L-ar fi iubit și ascultat. Gândește-te cât vor fi de surprinși și de bucuroși! Îngerii lor probabil le vor spune ce se întâmplă.

În acea călătorie extraordinară, vom putea vorbi cu îngerii noștri care ne-au ajutat cu răbdare și s-au îngrijit de noi din ziua când ne-am născut. Ce minunat!

GÂNDEȘTE-TE: Doar gândindu-te că vei părăsi lumea aceasta nelegiuită, te simți fericit?

LUNI

În timp ce călătorim cu Isus spre cer, toți oamenii rămași pe acest pământ vor fi morți. Satana și îngerii lui vor fi singuri și nu vor mai fi oameni în viață pe care să-i ispitească sau rănească. Vom fi în siguranță pentru totdeauna.

Satana și îngerii lui cei răi știu bine că cerul este un loc minunat. Cu toții au trăit acolo când au fost îngeri fericiți și credincioși. Dar când au încălcat Legea lui Dumnezeu și au început să

facă necazuri în cer, au trebuit să plece. **Apocalipsa 12:7-9.**

Când ajungem în cer, vom vedea frumuseți oriunde ne întoarcem privirea. Vom vedea flori, dealuri acoperite de iarba fină în valuri și multele feluri de copaci ale căror frunze strălucesc ca aurul și ca argintul în lumina strălucitoare. Vom simți briza blândă. În cer, vremea este întotdeauna potrivită.

Cetatea din cer se numește Noul Ierusalim. Este mai mare decât orice oraș din lumea noastră și tronul lui Dumnezeu este în ea. **Apocalipsa 21:16, 23.**

Cetatea este pătrată, iar fundația pereților exteriori este făcută din douăsprezece straturi de pietre strălucitoare. Trei porți făcute din perle sunt pe fiecare parte a zidului, iar străzile sunt făcute din aur. Ale cui nume se află scrise pe uși și pe fundație? Din ce sunt făcute porțile și străzile? **Versetele 10-21.**

 GÂNDEȘTE-TE: *Îți poți imagina să trăiești într-un oraș ca acesta?*

MARȚI

 Înainte de a merge înăuntrul Noului Ierusalim, Isus Însuși va pune o coroană pe capul fiecărei persoane. Și fiecare coroană va străluci. **Apocalipsa 2:10, u. p.**

Apoi va da fiecăruia dintre noi o harpă la care deja vom ști să cântăm. Vom cânta și cu vocea. Îngerii vor asculta în timp ce noi cântăm un cântec de laudă la adresa lui Isus, care ne-a salvat. Îngerii nu pot cânta acest cântec pentru că ei nu au fost niciodată păcătoși ca noi. Deci ei nu știu cum să cânte despre Isus care i-a salvat așa cum ne-a salvat pe noi.

Apoi Isus va deschide porțile perlate și vom intra în Noul Ierusalim. Acolo vom vedea un loc mare, numit marea de cristal.

Strălucește ca o oglindă uriașă, iar un grup de oameni va sta pe ea și va cânta un cântec special de laudă pentru Isus. Ei vor fi oamenii care l-au rămas credincioși lui Isus când dușmanii lor plănuiau să-i omoare, chiar înainte de venirea lui Isus.

Și frumoasa grădină a Edenului va fi acolo. Este aceeași grădină pe care Isus a făcut-o pentru Adam și Eva cu mult timp în urmă, la începutul lumii noastre. Înainte de potop, Isus a luat grădina Eden la cer și a fost acolo tot timpul.

© Darrel Tank

Cum crezi că se simte Adam când vede acea grădină din nou? Probabil va îngenunchea la picioarele lui Isus și-I va mulțumi că i-a iertat păcatele și pentru că a murit în locul lui. Poate Isus va zâmbi și-l va ridica, iar apoi se vor îmbrățișa.

 GÂNDEȘTE-TE: *Cerul este real. Nu este un loc unde oamenii vor pluti pe nori tot timpul.*

MIERCURI

 Când ne vom uita prin grădina Edenului, vom vedea că pomul cunoștinței binelui și răului nu mai este acolo. Isus l-a luat. El știe că nimeni nu va mai păcătui vreodată. Vom fi învățați lecția despre neascultare și nu vom mai vrea să o repetăm vreodată.

Naum 1:9.

Dar pomul vieții va fi în Noul Ierusalim. În fiecare lună, va crește un alt fruct delicios pe care noi să-l mâncăm. Isus i-a arătat lui Ioan în viziune acel copac. Citește despre el în **Apocalipsa 22:1, 2, 14.**

Locuințele promise de Isus vor fi în Noul Ierusalim. Vei fi încântat când vei vedea locuințele pregătite de Isus doar pentru tine. Nu va uita nici cel mai mic detaliu care știe că-ți va plăcea. Și fiecare locuință va fi cu mult mai frumoasă decât cel mai frumos palat din această lume.

Și știi că Isus plănuiește o cină festivă pentru ca noi să ne bucurăm când vom ajunge în cer? Isus Însuși ne va servi la acea masă specială. Și nu ne putem imagina ce mâncare delicioasă a plănuit El pentru noi. Masa de argint va fi foarte lungă, pentru că vor fi milioane de oameni acolo. Ce timp minunat vom avea împreună!

 GÂNDEȘTE-TE: *Ai prieteni care nu știu despre cer? Îi inviți să fie cu tine în cer?*

JOI

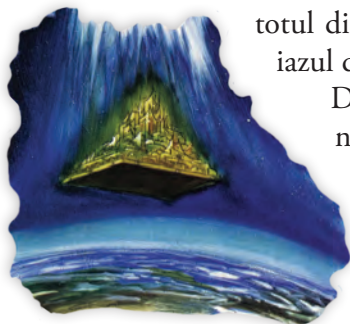
 După 1 000 de ani în cer, vom merge cu Isus înapoi în această lume. Când ne vom apropia de pământ, Isus îi va învia pe oamenii păcătoși, care îl vor vedea pe Isus venind. Vom coborî pe Muntele Măslinilor, iar când picioarele lui Isus vor atinge muntele, acesta se va despica în două și va fi un loc mare și curat pe distanță de mulți kilometri. **Zaharia 14:4.**

Apoi, Noul Ierusalim va coborî din cer pe acel loc mare. **Apocalipsa 21:2.**

© Amazing Facts

După ce vom fi în siguranță înăuntrul Noului Ierusalim împreună cu Isus, Satana și îngerii lui și cu toți acei oameni păcătoși vor înconjura cetatea și vor crede că pot să o cucerească. Dar foc va cădea din cer și îi va nimici. **Apocalipsa 20:9.**

© Amazing Facts

Acel foc va arde, de asemenea, totul din această lume. Este numit iazul de foc. **Versetul 15.**

Dar înăuntrul cetății, cu Isus, noi vom fi în perfectă siguranță. Va fi ceva asemănător cu felul în care Noe cu familia lui au fost în siguranță în corabie de potopul care a inundat

întreaga lume cu mult timp în urmă. Vom fi în siguranță în cetate în timp ce focul acoperă întreaga lume și o curăță din nou.

În cele din urmă, Satana, îngerii lui și toți cei păcătoși vor dispărea pentru totdeauna. Biblia numește aceasta moartea a doua, pentru cei păcătoși. Nu vor mai fi niciodată în viață. Este moartea veșnică de la care Isus ne-a salvat. **Apocalipsa 21:7, 8.**

GÂNDEȘTE-TE: *Singurele cicatrice pe care le va purta cineva vor fi cele de la mâinile și picioarele lui Isus. Ne vor aminti întotdeauna de minunata și imensa Lui dragoste pentru fiecare dintre noi.*

© Darrel Tank

VINERI

6 Imaginează-ți că-L auzi pe Isus vorbind și făcând lumea noastră nouă din nou! De această dată, vor fi milioane de oameni perfecți, cu trupuri și

minți perfecte, cum au avut Adam și Eva când au fost creați la început. Nimeni nu se va mai îmbolnăvi și nici nu va fi trist sau speriat, nici nu va mai îmbătrâni sau muri.

Nu vor fi gândaci care ne strică grădina. Nu vor fi buruieni sau spini sau iederă otrăvitoare. Cât de diferit de cum sunt lucrurile acum!

Ce fel de casă și grădină plănuiești să ai pe Noul Pământ?

Îți place să călătorești? Ți-ar plăcea să zbori? Într-o zi, vei putea face aceasta. Gândește-te la toți oamenii pe care-i vei putea vizita și cu care vei putea vorbi! Vom vorbi cu Adam și cu Noe și cu Moise și cu David și cu alte milioane. Și, cel mai frumos, vom vorbi cu Isus. Îi vom mulțumi pentru că ne iubește așa de mult și pentru că a murit pentru noi.

Vom mai ține Sabatul în cer? Da. Sabatul va fi ziua cea mai bună din fiecare săptămână. Ne vom întâlni cu toții ca o familie mare și fericită. **Isaia 66:22, 23.**

GÂNDEȘTE-TE: *Spune ce plănuiești să faci când vom ajunge în cer și când ne vom întoarce în lumea noastră nouă curățată. Pe cine ai vrea să vezi și cu cine ai vrea să vorbești? Ce întrebări ai vrea să-I pui lui Isus?*

Studiu suplimentar: Referințele biblice din lecțiune; *Tragedia veacurilor*, pp. 662–678; *Istoria mântuirii*, pp. 413, 414; 430–433; *Scrieri timpurii*, pp. 16, 17.

© Amazing Facts

© Amazing Facts

COLȚUL CU POVEȘTI

Două fetițe și regula de aur

Adaptată de Amy Sherrard

Mama avea lacrimi în ochi în timp ce puneja jos scrisoarea pe care o citea. Se uita la cele două fetițe ale ei care așteptau cu nerăbdare vestea pe care a adus-o scrisoarea. Trebuia să fie o veste bună.

– Ce a spus mama lui Kathy? a întrebat Dena. E mai bine Kathy? De ce plângi, mama?

Mama a ezitat. Toți din complexul misionar se rugaseră ca Isus să o vindece pe micuța de cinci ani, Kathy. Din cauza bolii teribile pe care o avea, mama ei a dus-o cât a putut de repede înapoi în America.

Boala se numea poliomielită. Mulți copii de peste tot din lume fie au murit, fie au rămas infirmi din cauza poliomielitei. Chiar acolo, în misiunea lor, un doctor tânăr și bun a făcut poliomielită și a murit.

– Lui Kathy îi merge mai bine, a spus mama încet. Dar, și mama a ezitat din nou, apoi a continuat, Kathy va fi probabil infirmă pentru tot restul vieții ei. Unul din picioarele ei va fi așa de slab încât va trebui să poarte o proteză grea pe acel picior. Nu va putea niciodată să alerge sau să se joace din nou ca tine sau ca toate celelalte mici prietene.

Dena și sora ei Sherry s-au uitat una la alta. Fețele lor arătau cât erau de dezamăgite. Se rugaseră pentru Kathy în fiecare zi ca să se facă bine. Și fuseseră sigure că Isus le va asculta rugăciunea.

– Mamă, ne-am rugat așa de mult pentru Kathy. De ce nu o vindecă Isus? De ce nu poate El face aceasta? a întrebat Dena.

Mama lor le-a explicat că Isus poate face orice. Nu este nimic prea greu pentru El. Dar pentru că întotdeauna știe ce e cel mai bine, putem avea încredere în El, indiferent ce ni se întâmplă în lumea aceasta. Ea le-a reamintit că fiecare persoană care L-a iubit și s-a încrezut în ajutorul Lui va primi un corp nou și va trăi veșnic.

Apoi mama a vorbit cu un aer gânditor.

– Kathy a fost unul dintre cei mai activi copii din complexul nostru misionar, a spus ea, în timp ce scutura cu tristețe din cap.

Dena și Sherry au aprobat.

– Putea alerga mai repede decât oricare din noi, și-a adus aminte Dena.

– Și se putea cățara în copaci ca o maimuță, a adăugat Sherry.

– Când se va întoarce, îi va fi greu chiar și să umble, le-a spus mama. Cum credeți că se va simți când toți ceilalți copii aleargă și se joacă, iar ea nu va putea face aceasta? Cum v-ați simți voi dacă ați fi în locul ei?

În acea seară, Dena și Sherry au vorbit cu mama lor din nou.

– Mamă, noi am făcut o promisiune, a spus Dena foarte solemn, iar Sherry a confirmat. Noi nu o vom lăsa niciodată singură pe Kathy când ceilalți copii vor alerga la joacă, niciodată. Ei nu vor vrea să o uite, dar noi știm că de multe ori se va întâmpla așa, dar noi nu.

În timp ce-și îmbrățișa micuțele, ochii mamei erau din nou plini de lacrimi, dar, de data aceasta, erau lacrimi de fericire. Știa că Dena și Sherry o iubeau cu adevărat pe Kathy și că-și vor aminti să se țină de promisiune. Și așa au făcut.

Dacă le-ai fi privit când un copilaș din complex spunea: „Haideți să ne jucăm leapșa” sau „Haideți să ne jucăm de-a v-ați ascunselea” sau alt joc distractiv, ai fi putut vedea cum Kathy șchiopăta curajoasă în spatele lor, cu Dena de-o parte și Sherry de cealaltă. Și toate trei zâmbeau și râdeau împreună întotdeauna.

Crezi că și îngerii zâmbeau?

Notă:

Sabatul următor va fi o ocazie de recapitulare a principalelor teme împreună cu cei mici.